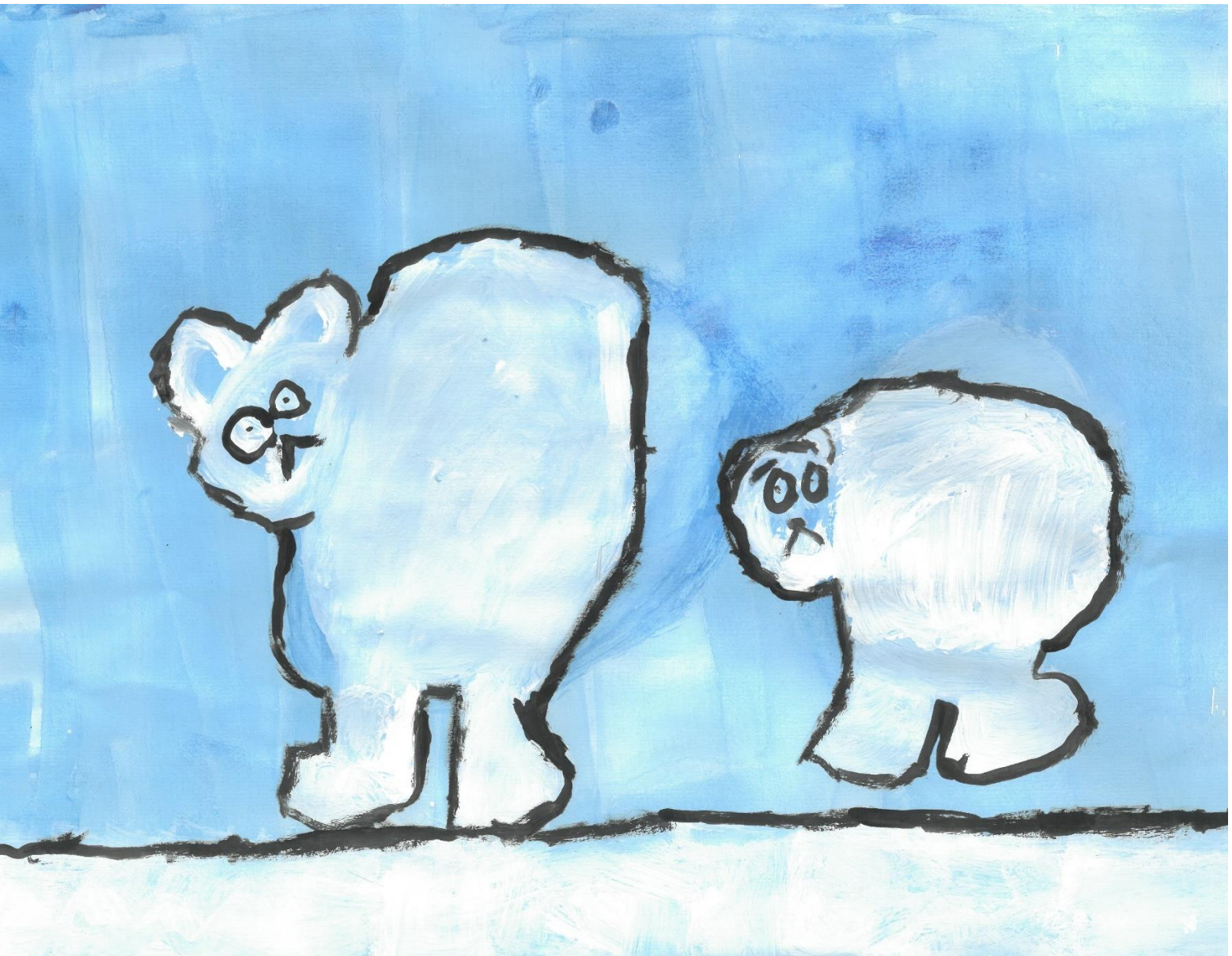




KORAKI

zimski



Osnovna šola Cerkevjak-Vitomarci

Odgovorni urednik: mag. Mirko Žmavc, ravnatelj

Jezikovni pregled: Tatjana Škerbec

Oblikovanje: Elena Chekorova

Februar, 2025

Slika na naslovnici: Zima je, Lars Weingerl, 2. a

NA POLOVICI POTI

Tudi to šolsko leto mineva hitro. Smo že na polovici poti do zaključka šolskega leta.

Zvrstilo se bo še veliko lepih in prijetnih trenutkov. Za to pa seveda moramo poskrbeti sami; tako vi učenci, kakor tudi mi učitelji in seveda tudi starši. Učenci vi pa boste morali zbrati energijo in pridobiti še veliko znanj. Samo te štejejo v življenju.

Z doseženim smo v prvem polletju lahko sicer zadovoljni, čeprav ugotavljamo, da bi seveda lahko bili še boljši. Dobri rezultati so seveda vsi tisti, ki ste jih dosegali. Niso pa samo učni. Sem spadajo tudi športni, kulturni, vzgojni in seveda še kakšni. Najpomembnejši pa so seveda vsi tisti, ki so rezultat vaših pridobljenih znanj na različnih učnih področjih. Lahko pa so seveda tudi tisti, ki vas oblikujejo v odraščajoče osebnosti in vam dajejo napotke za nadaljnje življenje.

Ob koncu prve polovice tega šolskega leta 2024/2025 se je potrebno vedno znova vprašati tudi to, ali je bilo v šoli ali vrtcu vse dobro ali morda celo odlično. Prepričani smo, da temu vedno ni bilo ravno tako. Zato se moramo skupaj potruditi in izboljšati še vse tisto česar nam do sedaj ni uspelo. Skupaj bomo zagotovo zmogli.

Verjamem, da dokler nas bodo omikale takšne misli se nam ni potrebno bati, da šola ali vrtec ne bi lahko postala še boljša.

Ob zaključku prve polovice tega šolskega leta vam želim veliko dobrega in naj vam dnevi v šoli ali vrtcu minevajo prijetno, varno in sproščeno. Res pa je, da bomo morali zato poskrbeti oboji.

V teh zimskih Korakih smo strnili le najpomembnejše. Veliko je bilo lepega in nepozabnega.

Tega seveda ne smemo pozabiti. Treba je zapisati. To je ob spominih namreč edino kar nam še ostane.

Uspešno drugo polovico šolskega leta vam želim.

Konec šolskega leta pa bo kar naenkrat.

Srečno.

18. februarja 2025

Vaš ravnatelj,

mag. Mirko Žmavc, spec., prof.

Veselje in dogodivščine v 1. razredu

Za prvošolce je bil letošnji začetek šolskega leta prav poseben. Skozi nasmeh, radovednost in občasno kanček treme so vstopili v svet novih spoznanj, prijateljstev in nepozabnih doživetij.

Prvi šolski dan je bil poln razburljivih trenutkov. Učenci so spoznali svoji učiteljici, sošolce in učilnico, ki je kmalu postala njihov drugi dom. Skupaj so se smejali, raziskovali šolske kotičke in prisluhnili zgodbam, ki so jih popeljale v čudovit svet šolskih dogodivščin.



Veselje je doseglo vrhunec, ko nas je obiskal terapevtski pes, ki je s svojo prisotnostjo pričaral nepozabne trenutke toplote in nežnosti. Učenci so ga z veseljem božali, izvajali »trike«, ga nagrajevali s hrano in se ob tem učili o pomenu ljubezni do živali.

Ko so prvi hladni dnevi napolnili zrak, smo se podali na drsanje. Nekateri so prvič obuli drsalke, drugi so že suvereno vijugali po ledu.

Poleg dogodivščin so naši prvošolci ponosni tudi na svoje novo pridobljeno znanje. Naučili so se prvih črk, števil in pesmic, spoznali osnove narave ter razvijali svojo ustvarjalnost skozi risanje in izdelovanje. Njihova radovednost ne pozna meja, zato učna ura pogosto mine, kot bi mignil. Poseben čar šolskega leta pa je tudi druženje s prijatelji, ki je vsakdan prežeto z igro, smehom in srčnostjo. Na igrišču, v razredu ali na šolskem hodniku – povsod je čutiti veselje in povezanost, ki ju znajo ustvariti samo prvošolci.



Prvi šolski dnevi in dogodki so bili le uvod v leto, polno novih spoznanj in nepozabnih trenutkov. Naši prvošolci so dokazali, da je radovednost njihova najmočnejša sila, ki jih vodi k odkrivanju sveta in grajenju prijateljskih vezi. S ponosom spremljamo njihove korake in se veselimo vseh dogodivščin, ki jih leto še prinaša.

Učiteljici 1. a

Katja Lamprecht in Nina Žvarc

Zimski športni dan

V zimskem času se učenci najbolj razveselijo dejavnosti na snegu: kepanja, delanja angelčkov, snežakov, sankanja.... Žal pa nam že nekaj časa starka Zima ni preveč naklonjena, tako je tudi letošnje leto ostajamo brez snega.



Zimske radosti smo poiskali na drsališču v Kidričevem. Zapisali smo, kako so se učenci počutili v Parku pod tisočerimi zvezdami. Zelo všeč mi je bilo drsanje in da smo se lahko pri malici posladkali.

Pia, 1. b

Všeč mi je bilo drsanje in da smo se peljali z avtobusom.

Mia, 1. b

Najbolj mi je bilo všeč, ko sem sošolce lahko vozil po ledu z avtomobilčkom.

Lukas 1. b

Všeč mi je bilo, da sem se peljala z avtobusom in da sem Žigi pomagala pri drsanju.

Urša, 1. b

Všeč mi je bila krožna proga in da smo se lahko drsali po svojih željah.

Rok R., 1. b

Najbolj mi je bila všeč vožnja z avtobusom in da sem se naučil drsati.

Matej, 1. b

Všeč mi je bilo drsanje in da smo se lahko pri malici posladkali.

Ana, 1. b

Všeč mi je bilo drsanje in da smo lahko jedli bonbone.

Andraž, 1. b

Najbolj mi je bilo všeč, da smo se lahko sami drsali in se posladkali.

Jure, 1. b



Pia Anželj, 1. b

Všeč mi je bilo, da smo se lahko med drsanjem družili s prijatelji.

Jan, 1. b

Všeč mi je bila krožna proga in da smo lahko jedli sendvič.

Žiga, 1. b

Všeč mi je bilo, da sem se lahko drsal s pomočjo avtomobilčka.

Rok Š., 1. b

Na drsanju mi je bilo zelo lepo. Naučila sem se sama drsati. Najbolj mi je bilo smešno, ko sem včasih padla. S sošolci smo se zelo zabavali.

Nina, 2. b

V četrtek, 23.1. 2025, smo imeli športni dan. V šoli smo se oblekli v kombinezone ter dobili šolsko malico. V šolo je prišel avtobus in nas odpeljal v Kidričevo. Ko sem se drsala sem včasih tudi padla. Pila sem topli čaj. Na drsanju sem zelo uživala.

Alina, 2. b



Inja Rebrec, 3. c



Jure Pučko, 1. b

Najlepše mi je bilo, da sem učil mojega sošolca Lana drsati. Všeč mi je bilo, da smo se lahko vsi drsali. Učitelj Nejc, nam je pomagal in nas učil drsati. Vsem nam je šlo dobro. Vsi smo bili veseli.

Jure, 2. b

V četrtek smo se odpeljal na drsanje. Drsali smo se s 1. in 3. razredom. S Filipom in Nikom smo se lovili po ledu. Na zimskem športnem dnevu sem se imel zelo lepo.

Jakob, 2. b

Ko smo imeli športni dan, smo se z avtobusom odpeljali v Kidričevo na drsanje. Bilo mi je zelo všeč, zato si želim iti še večkrat drsat.

Lan, Adelina, 2. b

V četrtek smo imeli športni dan. Šli smo na drsanje v Kidričevo. Peljali smo se z avtobusom. Na avtobusu sem sedel s prijateljem Jakobom. Na drsališču smo si izposodili drsalke. Prijatelju Lanu sem pomagal pri drsanju. Vozil sem ga na medvedku. Zraven smo imeli malico, ki smo pojedli na klopi. In že je napočil čas, da smo odšli domov. Na drsanju sem zelo užival.

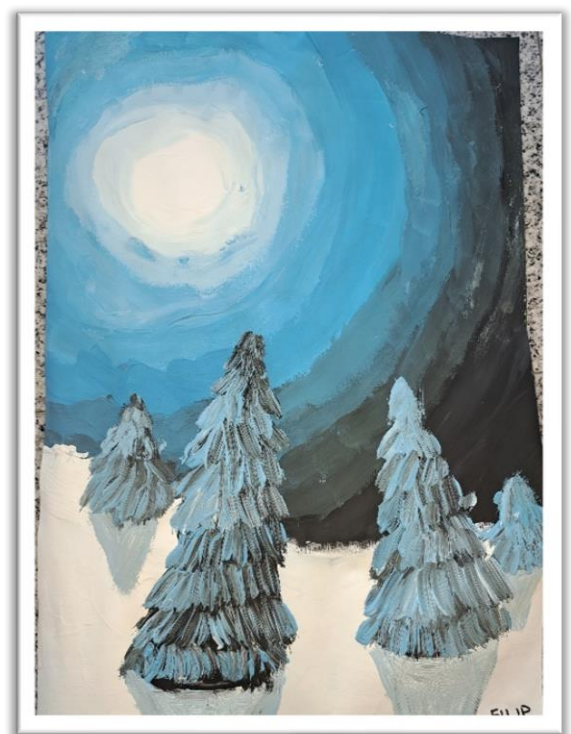
Nik S., 2. b

S šolo smo se šli drsati. Dobili smo vsak svoje drsalke in šli na led. Meni je šlo odlično, saj sem se naučil drsati. Bil sem zelo vesel in ponosen nase. Zdaj bom šel drsat tudi z družino.

Filip, 2. b

V četrtek smo šli na športni dan. Šli smo se drsat na drsališče. Ko smo prispeli, smo si izposodili drsalke in pričeli drsati. Imeli smo se zelo lepo. Ko smo končali z drsanjem, smo pojedli malico in se odpravili proti domu.

Nik B., 2. b



Filip Kirbiš, 3. c

Na drsanju mi je bilo všeč, ko sem učila drsati sošolko Adelino. Bilo mi je všeč, ko sem se držala za medvedka in se z njim vozila. Prav tako mi je bilo všeč, ko sem vozila Adelino. Drsali smo lahko tudi po zaviti poti, ne samo v krogu. Žalostna sem bila, ko smo odšli z drsanja. Vedno se bom spominjala tega lepega dogodka.

Ana, 2. b

V četrtek smo šli na drsanje. Filip, Jure, Nik Skurjeni in Hana so me vozili na medvedku.

Antonio, 2. b



Urša Malek, 1. b



Rebeka Simonič, 3. c

Na drsanju je bilo zelo lepo. Zelo je bilo zabavno. Zelo smo se zabavali, ko smo se pobirali s tal. Nosili smo zaščitne čelade. Kombinezone smo imeli premočene. Z avtobusom smo se odpeljali do šole.

Hana, 2. b

Všeč mi je bilo, da sem se lahko naučila drsati. Uživala sem lahko v dolgi progi na ledu. Na glavi sem imela čelado, da mi je zaščitila glavo.

Lana, 2. b

Na drsanju sem se zabavala. Najbolj mi je bilo všeč, ko sem hitro drsala. Všeč mi je bilo, da so bile proge vijugaste in dolge. Rada sem drsala po njih. Rada sem se vrtela po ledu. Super mi je bilo, da sta bili dve poti. Rada se spominjam tega dogodka.

Zala, 2 b

Bilo mi je všeč, ko sem drvela po ledu. Bilo mi je lepo.

Inja, 3. c

Prvič sem se drsal in mi gre v redu in mi je bilo lepo.

Aljaž, 3. c

Všeč mi je bilo, da sem hitro drsal. Imel sem se lepo.

Filip, 3. c

Zelo mi je bilo všeč in sem vesela, da sem se naučila drsat.

Zoja, 3. c

Jaz sem se prvič drsal.

Aleks, 3. c

Imela sem se fajn in Inja me je naučila drsati.

Julija, 3. c

Z avtobusom sem se peljal na Kidričevo. Drsal sem se zelo hitro in imeli smo se dobro.

Jakob, 3. c

Imela sem se super. Pomagala sem tistim, ki niso znali drsati.

Sofia, 3. c

Lepo mi je bilo drsati, ker se še ni vse stalilo. Imel sem se zelo lepo.

Maks, 3. c

Lepo mi je bilo, ker sem se naučil drsati, že tretjič.

Aljaža sem naučil drsati in malo tudi Aleksa.

Gregor, 3. c

Bilo mi je lepo s prijateljicami, saj smo jedle sladkarije.

Rebeka, 3. c

Zimske radosti pa nas spremljajo tudi pri pouku. Pri likovni umetnosti so učenci pravi ustvarjalci čudovitih zimskih podob.



Zimska noč, Svetloba in senca

Žan Grdja, 4. a

Učenci 2. a razreda na drsanju

Letošnji zimski športni dan smo preživelili na drsališču v Kidričevem. Dan je bil nadvse zanimiv in zabaven.



MIA: Komaj sem čakala na športni dan. Z avtobusom smo se odpeljali v Kidričevo. Obuli smo drsalke in šli drsat. Ob drsanju mi je bila najbolj všeč glasba.

LINA: Na drsališču smo si sposodili drsalke. Drsati me je naučila Julija. Nekaj časa smo se drsali potem pa smo imeli malico. Ko smo se najedli in napili, smo bili spet na ledu. Bilo je zelo lepo.



ANA: V ponedeljek smo imeli športni dan v Kidričevem. Tam smo obuli drsalke, oblekli kombinezone in rokavice ter nadeli čelade. Veselo smo odšli na led. Bil je zelo zabaven dan.





NELI: V nedeljo zvečer sem si pripravila nahrbtnik za športni dan. V ponedeljek smo se z avtobusom odpeljali v Kidričevo. Sedela sem s sošolko Ano. Ko smo prišli, smo obuli drsalke in oblekli kombinezone. Najprej me je bilo strah, saj drsati nisem znala. Večkrat sem padla. Potem sta me naučili Mia in Neža. Bila sem zelo vesela. Varno smo se vrnili v šolo.

ZARA: Bila sem prvič v Kidričevem. Proga mi je bila všeč. Zelo sem vesela, da sem se naučila drsati. Zelo sem se zabavala. Upam, da se še kdaj ta dan ponovi.

TIM M.: Na Kidričevem sem bil prvič. Naučil sem se drsati. Padel sem večkrat. Bilo je zelo »fajn«.

NEŽA: Z avtobusom smo se odpeljali na drsanje v Kidričevo. S seboj smo prinesli vso opremo. Neli sem naučila drsati. Bilo je zelo lepo.

SARA: Športni dan smo preživeli na drsanju v Kidričevem. Čeprav sem padla, je bilo zelo zabavno. Tudi moji sošolci so se zabavali.

KATARINA: Zjutraj sem se zbudila in bila zelo vesela, saj je bil športni dan. Drsali smo v Kidričevem. Bilo mi je zelo všeč.

AJDA: V nedeljo zvečer sem si pripravila vse stvari za športni dan. Komaj sem čakala na ponedeljek, da se odpravimo na drsanje v Kidričevo. Tam smo si sposodili drsalke in se preoblekli v kombinezone. S sošolko Katarino sva Zaro naučili drsati. Ob glasbi smo se zelo zabavali. Vmes smo si odpočili in pojedli malico. Nato smo se odpravili proti šoli, kjer nas je že čakalo kosilo. S sošolci smo preživeli res lep dan.



Zbrala in uredila razredničarka Jožica Zorko

Likovno ustvarjanje v 2. b razredu



Glasbilo



Izdelujemo voščilnice



Smrečice



Pika nogavička



Izdelali smo koledar.

Učiteljica 2. c razreda, Urška Kostanjevec

ZIMSKI ŠPORTNI DAN – DRSANJE



Ob osmih smo se z avtobusom odpeljali iz Cerkvenjaka. Ko smo prišli na drsališče, smo pojedli malico. Drsali smo tri ure. Po vrnitvi v šolo smo imeli kosilo. Po kosilu sem šel domov.

Alex Štampar Gregorec, 3. a

Za drsanje sem potreboval čelado, ščitnike in rokavice. Na avtobusu sem sedel s Filipom. Drsati smo šli v Mursko Soboto. Večkrat sem padel. Vseeno sem se naučil drsati.

Mario Šešerko, 3.a

V šoli smo si najprej vzeli malico. Obuti in oblečeni smo počakali avtobus. Po vstopu v avtobus smo se posedli tako kot smo želeli. Ko smo pred drsališčem izstopili, me je zelo zeblo. Najprej smo v parku pojedli malico. Dogovorili smo se za pravila na drsališču. Dobili smo drsalke. Mene je ena drsalka ožulila, zato sem zamenjal obe. Bilo mi je zelo všeč in upam, da se gremo še kdaj drsati.

Vital Koren, 3.a

Pri šoli smo se postavili v vrsto in šli na avtobus. Sedel sem z Vitalom. Na drsališču smo najprej dobili čelado in drsalke ter ščitnike. V začetku sem si pri drsanju pomagal s pingvinom. Ko sem se že malo naučil, sem poskusil tudi brez pomoči. Po treh urah drsanja smo se odpeljali nazaj do šole.

Tilen Mauko, 3.a

Športni dan smo namenili drsanju. Pred vstopom na led smo obuli drsalke. V začetku me je bilo malo strah drsati. Ko sem se navadila, mi je bilo super. Počutila sem se svobodno.

Maruša Vrbovšek, 3. a

Ko sem prišla v šolo, sem si najprej vzela malico. Nato nas je učiteljica spremljala na avtobus. Na drsališču smo najprej povedali številko čevljev, da smo dobili primerne drsalke. V paviljonu pred drsališčem smo oblekli kombinezone, dali na glavo čelado in obuli drsalke. Nazadnje sem previdno stopila na drsališče. Najprej sem nekajkrat padla. Nato sem se odločila in vzela pingvinčka. Bil mi je v pomoč, da nisem več padala. Bilo mi je zelo fajn.

Sofia Kocmut, 3.a

Na drsališče smo se odpeljali z avtobusom. Na ledu sem v začetku večkrat padla. Potem sem se že toliko naučila, da mi je postalo všeč. Želim si, da bi imela večkrat možnost drsati.

Amalia Anica Uršič, 3. a

V Murski Soboti smo izstopili iz avtobusa. Na klopcah smo pomalicali. Pri drsališču smo se najprej toplo oblekli, si naredili čelado in drsalke. Za pomoč smo na ledu uporabljali pingvinčke in kužke. Ko sem se naučila drsati, nisem več potrebovala pomoči. Nazadnje nas je učiteljica fotografirala.

Paulina Kocmut, 3.a

Pripeljali smo se v Mursko Soboto. Najprej smo se najedli. Nato smo vzeli drsalke. Na ledu sem se imel fajn.

Filip Rajh, 3.a

V šoli sva najprej z mojo najboljšo prijateljico Niki vzeli malico. Na avtobusni postaji smo počakali na avtobus. Po prihodu v Mursko Soboto smo pojedli malico. Bilo je zelo mrzlo. Na drsališču smo obuli drsalke, na glavo smo dali čelado in naredili rokavice. Nekajkrat sem padla. Nato mi je postalo zabavno.

Po vrnitvi v šolo sem pojedla kosilo in odšla peš domov.

Klara Ljubec, 3.a



Zimska noč, svetloba in senca

Luka Nartnik, 4. a

Na avtobusu sem sedela z Marušo. Ko smo obuli drsalke, sem bila prva na ledu. Bilo je super. Z avtobusom smo se odpeljali nazaj v šolo. Po kosilu je prišla po mene mami.

Niki Ploj, 3.a

Bila je sredo in športni dan. Z avtobusom smo se odpeljali na drsališče. Med drsanjem sem uživala. Tu in tam sem tudi padla.

Inja Brunčič, 3. a

S prijateljem sva se imela na ledu zelo lepo. Drsanje mi je všeč.

Valentin Rokavec, 3.a

V šoli sem si najprej dala malico v nahrbtnik. Na avtobusu sem sedela z najboljšo prijateljico. Z njo sem se tudi ves čas drsala. Zelo dobro sem se imela.

Maša Paluc, 3. a

Z malico v nahrbtniku sem s sošolci vstopil v avtobus. S Tajem sva med potjo do drsališča igrala igro kamen, papir, škarje. Med drsanjem sem zelo užival.

Val Kolednik, 3. a

Zabavno drsanje

Zjutraj smo se z avtobusom odpravili na drsanje v Mursko Soboto. Ko smo prispeli, smo najprej pojedli malico. Nato smo si izposodili drsalke, se oblekli v kombinezon in se šli drsat. Med drsanjem smo imeli čas, da smo se ogreli s čajem. Nekateri so drsali že odlično, drugi so se šele učili, a kljub padcem smo se vsi zabavali.

Ada Kuri Kocbek, 3.b



Na drsanje smo se peljali z avtobusom. Všeč mi je bilo, ko sem dirkala z mojimi prijateljicami Lorellai, Ado, Tejo in Laro. Vmes smo imeli čas za malico. Z avtobusom smo se odpravili nazaj proti šoli, kjer nas je čakalo kosilo.

Žana Firbas, 3.b

Na športnem dnevu smo drsali. Z avtobusom smo se odpeljali do drsališča v Murski Soboti. Tam smo najprej imeli malico. Potem smo si obuli drsalke in se odpravili na drsališče. Na ledu smo uživali 3 ure in se imeli zelo lepo.

Jakob Kocuvan, 3.b

Ko smo se zbrali v šoli, smo šli na avtobus. Ko smo prišli na drsališče, smo si obuli drsalke in se šli drsat. Drsali smo 3 ure. Potem so počakali avtobus in se vrnili v šolo.

Lucija Kocmut, 3.b

Šli smo se drsat v Mursko Soboto. Peljali smo se z avtobusom po avtocesti. Na avtobusu smo se igrali različne igre. Drsališče je bilo v parku. Všeč mi je bilo, ker sem se zabavala s sošolci in ker sem se naučila drsat.

Ela Roj, 3.b

Na športni dan smo se peljali z avtobusom. Jaz sem imel številko drsalk 31-32. Drsališče je bilo v obliki kroga, na sredini pa je bila črta. Najbolj mi je bilo všeč, ko sem »driftal«.

Domen Ploj, 3.b



Najprej smo se z avtobusom odpravili v Mursko Soboto. Tam smo prvo pojedli sendvič. Nato smo si izposodili drsalke, si oblekli kombinezon in si obuli drsalke. Potem smo šli na drsališče drsat. Najbolj všeč mi je pa bilo, da je bila tam potka in da smo s sošolkami dirkale.

Teja Kocuvan, 3.b



Šli smo na drsanje v Mursko Soboto. Z avtobusom smo se peljali 20 minut. Drsali smo 3 ure. Drsališče je bilo veliko. Pri drsanju smo si pomagali z medvedki. Bilo je lepo.

Lorelai Vršič, 3.b

Na športnem dnevu mi je bilo všeč, da smo se peljali z avtobusom, da sem se vozil z medvedkom in da sem padal na zadnjico. Pripetila pa se mi je tudi nesreča, saj sem padel na brado in si jo odrgnil.

Val Zagernik, 3.b

Zvečer sem si pripravila za športni dan. Zjutraj sem doma pojedla zajtrk, nato pa smo se z avtobusom odpravili na drsanje. Tam me je Ela naučila drsat. Nazadnje smo šli z avtobusom domov.

Živa Dogša, 3.b

Vozili smo se z avtobusom. Naučila sem se drsat. S sošolkami sem se družila. Z Elo in Lucijo smo se zabavale. Zelo mi je bilo všeč.

Zoja Žinkovič, 3.b



TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK NA POŠ VITOMARCI

Letos v Sloveniji prvič obeležujemo Teden slovenske hrane. Ta poteka od 11. do 17. novembra 2024. Spodbuja k ponovnemu odkrivanju bogate tradicije domačih jedi ter koristi lokalno pridelane hrane. Vrhunec tedna pa predstavlja vsem že dobro sprejet Tradicionalni slovenski zajtrk. Potekal je v petek, 15. novembra.



V ta namen smo učitelji na POŠ Vitomarci organizirali različne delavnice in medse povabili čebelarja, gospodinje iz Vitomarcev in predstavnico Turistične kmetije Druzovič.

Letošnji zajtrk izpostavlja vseh pet sestavin tradicionalnega slovenskega zajtrka, KRUH, MASLO, MLEKO, JABOLKO IN MED, slogan pa se glasi »TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK – MOJ NAJ ZAJTRK!«. Ilustracije zanj je ustvarila ilustratorka in striparka Tanja Komadina.

Teden slovenske hrane skupaj s Tradicionalnim slovenskim zajtrkom je zelo pomemben za vse nas in spodbuja k spoštovanju in uživanju več lokalne slovenske hrane.

V ta namen smo v jedilnici šole pripravili tradicionalni slovenski zajtrk. Že prej smo si po razredih, ob pomoči razredničark izdelali dekoracijo, ki smo jo postavili na mize. Dodali smo pogrinjke, domač kruh, mleko, med, jabolko. Vse pripravljene izdelke smo dobili od lokalnih proizvajalcev. Da bi zajtrk naredili še privlačnejši, smo se že pred prihodom v jedilnico, pogovorili o bontonu pri mizi in pravilni uporabi pribora. Ko smo se posedli smo prisluhnili programu, ki so ga pripravili učenci RaP rimarije in folklore. Veliko zanimivega o tradicionalnem slovenskem zajtrku, nam je povedala Zala Černel.





Sledil je zajtrk.

Po zajtrku so sledile aktivnosti po razredih.

Čebelar je predstavil delo čebelarja in pripomočke, ki jih potrebujejo pri delu, ter nekaj zanimivosti o čebelah.



Učenci so degustirali različne vrste medu in propolis. V prijetnem vzdušju, smo z učenci izdelali čebelice, ki bodo krasile sceno ob prihajajočem dogodku.



Turistična kmetija Druzovič, njihova predstavnica Lucija, je tako kot že več let poskrbela, za telesno aktivnost učencev. V telovadnici je pripravila poligon pa vzoru popularnega Exatlona. Učenci so preizkusili v raznih igrah, pri katerih so zelo uživali.



Gospodinje so učencem pomagale pri peki jabolčnih rožic. Pripravili smo listnato testo, narezali jabolka, jih pokuhali in delo se je lahko pričelo. Učenci so dobili trak listnatega testa, ki so ga je premazali z marelično marmelado. Na trak so nato položili še jabolka in trak zvili. Rožice iz jabolk so položili v papirnate modele za mafine in jih posuli s cimetom. Kuharica Alenka jih je z veseljem spekla.

Zapisa in uredila fotografije: Urška Kostanjevec

3.c na kmetiji Braček – Kirbiš



Učenci 3.c razreda so obiskali kmetijo Braček – Kirbiš, kjer so doživeli nepozabno izkušnjo in pridobili nova znanja. Spoznali so različne živali, kmečka opravila ter poskusili domače izdelke. Ogledali so si tudi, kako poteka vzreja živali in kakšno skrb ter delo zahteva življenje na kmetiji.

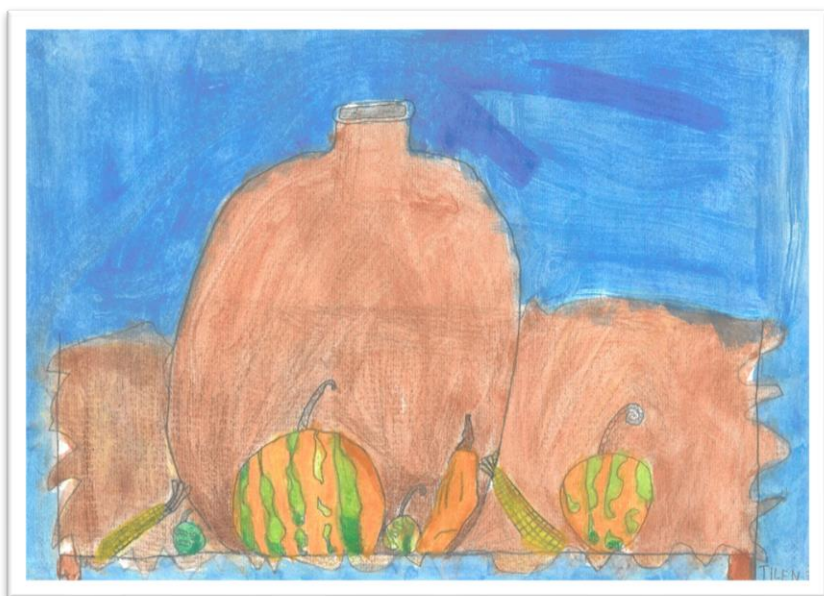
Za prijetno izkušnjo in gostoljubje se vsem na kmetiji Braček – Kirbiš najlepše zahvaljemo.



Učenci 3. c z razredničarko

Literarno ustvarjalni utrinki iz 4. a razreda

ZGODBA IZ NAKLJUČNO IZBRANIH BESED: GOZD, PRT, OSEL, HLEV, LONEC, ZAJEC



Tihožitje, Tilen Žmavc, 4. a

Nekoč je živel deček po imenu Jan. Rad je imel živali in naravo. Nekega dne je odšel v gozd nabirat storže, ampak se je izgubil. Hodil je po temačnem gozdu, zelo daleč od doma. Na poti je srečal izgubljenega osla in ga vprašal, če ve, kje je njegov dom. Privolil je, da mu pove, v kateri smeri je najbližji hlev. Rekel je, da je njegov dom tam, kjer stoji miza, pokrita s prtom. Jan je hodil in hodil, potem pa je sreča krta. Tudi njega je vprašal isto kot osla. Krt mu je odgovoril, da je njegov dom tam, kjer je na mizi karirast prt in lepo diši obara. Kmalu je srečal zajca in ga

vprašal isto stvar. Rekel je, da je njegov dom tam, kjer na mizi, pokriti s prtom, stoji pikčast lonec z obaro. Spet je hodil in hodil ter se med potjo poskušal spomniti, kar so povedale živali. Kmalu je zadišalo, zavonjal je obaro. Zagledal je tudi mizo, prt in lonec. Potrkal je na vrata. Odprli so mu njegovi starši! Srečen je bil, da je našel pot domov, najbolj pa je bil hvaležen živalim za pomoč.

Luka Nartnik, 4. a

NARAVOSLOVNI DAN

V petek, 15. 11. 2024, smo v šoli imeli tradicionalni slovenski zajtrk. V ta namen sem s seboj prinesel dva prtička, krožnik, skodelico in nož od jedilnega pribora. Pripravili smo mize in učiteljica nam je rekla, da lahko uredimo pogrinjke. Kuharice so nam prinesle domač kruh, maslo, med, mleko in jabolka. Po zajtrku smo imeli krajši odmor, potem pa smo se odpravili v telovadnico, kjer smo skupaj s petim razredom imeli športno gibalnico. Nato smo se preoblekli in odšli pogledat, kaj so nam pripravile gospe iz Društva kmečkih gospodinj. Povedale so nam veliko zanimivega o zdravi prehrani in nas postregle z domačim čajem in zeliščnimi namazi. Poskusili smo tudi različne vrste sira. Potem smo imeli odmor in srečanje s čebelarjem. Podrobno nam je razložil, kako nastane med. Zanj smo imeli veliko vprašanj o življenju čebel in na vsa nam je odgovoril. Bili smo zelo veseli, ker je bil dan tako zanimiv.

Žan Grdja, 4. a

MOJA PSIČKA LUCY

Imam psičko po imenu Lucy. Skotila se je 8. 5. 2024. Kmalu bo dopolnila 9 mesecev. Lucy je mešanček črnobelega barve. Njena najljubša hrana so briketi in razni priboljški za pse. Zelo rada grize, zato ima na voljo različne igračke za grizenje. Spi v kleti, tam ima posteljico in igračke. Najraje ima rjavega medvedka z roza smrkom. Z njo grem rada na sprehod. Nosi roza ovratnico, na kateri je zapisana naša domača telefonska številka. Ima vzdevke, kot so: Lus, Pika, Lola. Vsak vzdevek ima svoj pomen. Moje najljubše opravilo je kopanje Lucy. Ko jo umivam, dvigne repek in veselo čofota v kadi. Imam jo zelo rada.

Iva Berlak, 4. a

SMUČANJE Z ATIJEM

Z atijem sva se odpravila na smučanje. Šla sva z avtobusom. Razveselil sem se, ko sem zagledal bivšega sošolca Andraža. Med vožnjo sva na njegovem telefonu igrala igrice. Ko smo prispeli na smučišče, nisem našel svojih smuči, zato sva z atijem vzela kar tiste, ki so ostale. Vožnja s sedežnico je bila zabavna! Ob 21. uri smo se odpeljali v smeri proti domu. Na avtobusu sem se spoprijateljil s fantom Tajem. Utrujeni smo prispeli domov. Legel sem na sedežno in takoj zaspal. Naslednji dan sem se vrnil k mami ter ji povedal, kaj sem doživel.

Tim Horvat, 4. a

NA DRSANJU

Mami me je zbudila ob šesti uri zjutraj. Na mizi naju je z bratom že čakal zajtrk. Najedel sem se in hitro obul tople nogavice, oblekel trenerko in čez še kombinezon. Mami naju je odpeljala v šolo. Najprej smo vzeli šolsko malico, potem pa smo se z avtobusom odpeljali v Mursko Soboto. Na drsališču smo se postavili v kolono in prevzeli drsalke. Nato smo pričeli drsati. Drsali smo lahko štiri šolske ure. Vmes smo počivali, malicali in pili čaj. Po drsanju smo oblekli suha oblačila. Ko nas je avtobus odložil, je po naju z bratom prišel oče. Komaj sva čakala, da prideva domov in poveva še mami, kako sva uživala na drsanju!

Anže Mlinarič, 4. a

ŠPORTNI DAN

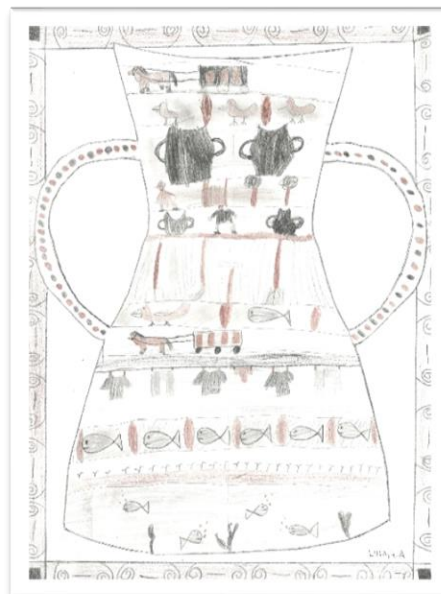
V sredo, 15. 1. 2025, smo imeli zelo zanimiv in zabaven športni dan. Šli smo se drsat na drsališče v Mursko Soboto. V garderobi smo počakali na učiteljico Viktorijo. Vzeli smo šolsko malico. Potem se je po nas pripeljal avtobus in nas odpeljal v Mursko Soboto. Tam smo najprej pomalicali. Nato smo naredili čelade in prevzeli drsalke. Na drsališču sem trikrat padel, a brez poškodb. Učiteljica Viktorija je naredila razredno fotografijo. Po drsanju smo se odpeljali nazaj v šolo. Na avtobusu sem se veliko pogovarjal s sošolcem Žanom. V šoli smo se najprej preoblekli, nato pa odšli na kosilo. Po kosilu smo se o športnem dnevu pogovorili z učiteljico Viktorijo. Pohvalila nas je, da smo bili zelo pridni. V šoli sem ostal do pol treh. To je bil moj najboljši dan v četrtem razredu.

Adam Zorko, 4. a

MOJE RIBICE

Moji hišni ljubljenci so zlate ribice. Dobil sem jih leta 2023. Ko sem slabe volje, grem k njim in me pomirijo. Zelo so živahne in rade jejo. Ko zagledajo hrano, takoj priplavajo k steni akvarija. Akvarij imamo na stopnišču. Šest ribic mi je že poginilo, to so bile Čarla, Pikica, Lučka, Čarli, Maja in Tevž. Takoj, ko smo jih prinesli domov, smo jim dali imena. Moj najljubši je bil Tevž. Imel je črno repno plavut, rjave oči in oranžen trup. Hranil sem ga in imel zelo rad. Ko je poginil, sem bil zelo žalosten.

Matevž Košnik, 4. a



Vrč starodavnih kultur, Lina Plavec, 4. a

MOJ KUŽA AMOR

Zelo dolgo sem si že želela psa. In potem sem ga nekega dne dobila! Z mamó sva dolgo razmišljali, kako mu naj bo ime. Spomnim se, kako je izgledal, ko sem ga dobila. Njegovi uhliji so bili dolgi, smrček rahlo pegast, srednje dolg rep, močne tačke...kot je za pasmo madžarska vižla značilno.

Amor je mladiček. Star je dobre tri mesece. Uboga že nekaj ukazov (Sedi. Prostor. Polek.). Uboga mamó, pa tudi že mene. Naš kuža je zelo aktiven. Rad se igra in grize. Z njim se lovim in ga crkljam.

Lina Plavec, 4. a

Športni dan – plesne delavnice

Kdo pravi, da fantje ne plešejo radi?

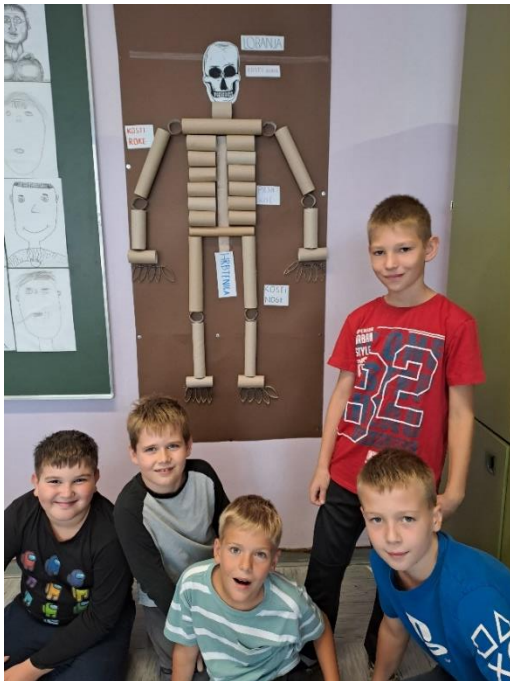


Decembrsko ustvarjanje





Pri naravoslovju in tehniki – naš Kostko in sončna ura.



Veselo druženje na drsališču v Murski Soboti



Učenci 4. a z razredničarko Viktorijo Caf

PRAVLJIČARJI IZ 4.B

Četrtošolci se vsako leto postavijo v vlogo pisateljev in se preizkusijo v pisanju pravljic. Tokrat so poustvarjali ljudsko pravljico Lisica pomaga najti čudežno zdravilo. Nastalo je veliko zanimivih pravljic, v nadaljevanju pa si lahko preberete nekaj najizvirnejših.

ČUDEŽNO ZDRAVILO

Za devetimi gorami in sedmimi vodami je živela hudo bolna mama, ki je imela tri hčerke. Poslala jih je iskat zdravila zase. Prva je na pot dobila le 200 goldinarjev, drugi dve pa vsaka po 1500 goldinarjev. Prva hčerka se je odpravila zelo daleč daleč v stran. Na poti je srečala prijaznega medveda, ki je nabiral rože in jagode ter iz njih delal zdravila za vse bolezni. Deklica mu je povedala za bolno mamo. Prijazni medved ji je dal kapljice, medeni sirup in mazilo. Ponudila mu je denar, a ga ni hotel vzeti. Deklica se je počasi vrnila proti domu. Ker pa se ni vrnila že več kot teden dni, sta se na pot odpravili drugi dve sestri. Srečali sta kraljeviča, ki ju je popeljal v velik grad. Imeli sta veliko denarja in tam tudi ostali. Pozabili sta na bolno mamo in na gradu zapravili ves denar. Prva hčerka pa je po dolgih prehojenih dneh prišla utrujena domov z zdravilom in ga dala mami. Mama je bila srečna in vesela svoje hčerke. Po nekaj tednih je tudi ozdravela. Drugi dve sestri sta se končno vrnili domov brez denarja in zdravila, saj ju je kraljevič nagnal, ker sta mu zatajili, zakaj sta šli z njim. Mama je bila zelo ponosna na svojo prvo hčerko, saj ji je prinesla čudežno zdravilo. Nad drugima dvema pa zelo razočarana.

Aleksej Lovrec, 4. b

PRIJATELJSTVO

Pred davnimi časi je živel Beno z bolno mamo. Vsak dan je trdo garal. Zelo težko mu je bilo, saj je hotel, da mama ne bi bila več bolna. Nekega dne pa mu je mama rekla, da mora iti v mesto. Tam bo dobil več od drobiža. Torej se je odpravil v mesto skozi gozd. Ko je šel skozi gozd, je postal prijazen, zelo velik medved. Potem je prišel iz gozda ven in v ribniku zagledal kraljeviča. Skočil je o pomoč k vaščanom, ampak so se ga vsi bali. Zato mu ni preostalo drugega, kot da se vrne in sam reši kraljeviča. Ko je kraljevič prišel ven cel zmočen, je rekel: »Medved, ti imaš zlato srce, moram ti narediti uslugo.« Šla sta v grad in tam so stale tri deklice. Vsaka je imela zdravilo, ki bi pozdravila bolno mamo. Prva reče: »Jaz imam napoj.« Druga reče: »Jaz imam zlato jabolko.« Nato pa reče tretja: »Jaz pa imam prijateljstvo.« Medved je vzel tretjo deklico in jo poljubil. Mama v tistem trenutku zdrava vstane iz postelje. Beno se je poročil in se spremenil v prijaznega človeka.

Noel Gavez, 4. b

TRI DEKLICE IN BOLNA MAMA

Ob gozdu v majhni hiši so živele tri hčerke in bolna mama. Mama je imela samo to željo, da ozdravi. Prvi dve hčerki sta mislili samo na princa na belem konju, zato se najmlajša hčerka odloči poiskati zdravilo. Vzame nahrbtnik, se poslovijo in se odpravi. Ko pride do velikega drevesa, zagleda medveda, ki se baše z medom. Deklica ga vpraša za pot, medved pa ji ponudi med in pravi, da je to zdravilo za mamo. V tistem trenutku mimo prijezdi kraljevič in vpraša, kaj počne dekle samo v gozdu. Pove mu, da išče zdravilo za bolno mamo. Takrat ji medved ponudi čudežno zdravilo. Kraljevič jo na konju odpelje proti domu. Ko prideta domov, sta sestri presrečni, ker je pripeljala kraljeviča in še zdravilo za bolno mamo. Ko mama vzame zdravilo, čudežno ozdravi.

Lana Brotšnajder, 4. b

V nadaljevanju si lahko preberete še eno narobe pravljico, ob pisanju katerih so se učenci zelo zabavali.

ZELENA KAPICA PRED VELEBLAGOVNICO SREČA SNEGULJČICO ...

Nekoč pred davnimi časi je živela Zelena Kapica. Mama ji je rekla, naj sede na skuter in se pelje v veleblagovnico ter kupi potico in mleko za bolno babico. Tam sreča Sneguljčico in jo povabi k sebi domov. Odpeljali sta se domov in prosili mamo, naj jima da zemljevid, da bosta varno prišli do babice. Na poti Sneguljčico skoraj požre volk. Zelena Kapica mu potem vseeno pokaže zemljevid in volk jima pove, kam morata iti. Zviti volk pa ju je poslal po napačni poti, da bi ju lahko požrl. Deklici sta nadaljevali pot in prišli skozi grajska vrata. Tam ju je čakal volk, zaprl vrata in ju imel namen požreti. Najprej je požrl Zeleno Kapico. Sneguljčica je poklicala lovca in svojih 7 palčkov. Lovec je volka ustrelil v zadnjico in volk je Zeleno Kapico izpljunil. Prijazen volk jima je nato pokazal pot do bolne babice. Seveda je z njima šlo tudi 7 palčkov.

Ko so prispeli v babičino hišo, so lepo pozdravili. Sneguljčica je skuhala mleko, Zelena Kapica pa je pogrela potico. Palčki so v tem času stražili pred babičino hišo. Babici mleko in potica nista pomagali, zato je Zeleno Kapico poslala v veleblagovnico po čudežno zdravilo. Ko se je Zelena Kapica vrnila, je babici dala to zdravilo in babica je takoj ozdravela. Vsi skupaj so potem srečno živeli do konca svojih dni.

Sven Peklar, 4. b



Tihožitje, Luka Nartnik, 4. a

V 5. a smo pisali doživljajske spise

PRAZNOVALI SMO BOŽIČ

Decembra, prejšnje leto smo božič praznovali doma. Bila je nedelja in vsi v hiši smo že nestrpno čakali čudovit božični večer.

Vse se je začelo s kuhanjem večerje. Za vsak božič ali novo leto kuha moj ata. To prepustimo kar njemu, saj je najboljši kuhar. Nato je sledila priprava pogrinjka, ki ga narediva s mojo sestro Mašo. Ob posebnih dogodkih vzamemo posebne krožnike in pribor. Sledila je večerja. Najprej smo zmolili, potem pa pojedli. Odšli smo k polnočnici. Bilo je zelo lepo. Ko smo prišli domov smo v hišo spustili tudi našega psa. Vsi smo se zbrali v dnevni sobi. Poslušali smo glasbo in zapeli, se družili.

Tako smo večer zaključili. Počasi smo se odpravili spat. S sestro sva že nestrpno čakali, da odpreva darila. Božič je eden izmed mojih najljubših dni v letu.

Sara Cmour, 5. a

MOJE PRVO POTOVANJE Z LETALOM



Ptički pozimi, Anel Zorko, 4. a

Zjutraj so me zbudili starši. Bilo je pred dvema letoma. Bil sem zelo vesel, saj sem vedel, da gremo na letalo. To je bila moja največja želja. In končno se mi je uresničila.

Zjutraj smo se najedli in se odpravili v avto. Pot do Zagreba je bila zelo, zelo dolga. Ko smo prispeli, smo avto parkirali v garažni hiši. Že takoj ko smo prišli na letališče, je bilo zanimivo. Prvo smo šli na hamburger. Nato smo poiskali našo številko za letalo in se vkrcali. Sedel sem pri oknu. Najprej me je bilo zelo strah. Ko smo vzleteli, pa je bilo zanimivo.

Bilo je grozno, ko smo se začeli dvigati. Ko je čez deset minut utripnila lučka, smo lahko odpeli pasove, takrat je prišla gospa z vozičkom. Delila je kavo, pijačo, hrano in sladkarije. Bilo je zelo zanimivo, saj sem si namestil mizico in jedel. Ko je zasvetila lučka, da naj se pripravimo, smo začeli pristajati.

Pristajanje je bilo zanimivo in grobo. Ko smo pristajali je zelo treslo. Komaj smo že vzleteli pa smo že pristali. V Franciji na letališču je bilo veliko ljudi.

Ko smo se vračali nazaj v Slovenijo je bilo čisto podobno.

Mark Ploj, 5. a

NEPOZABNO POČITNIŠKO DOŽIVETJE

V petek sem prespal pri prijatelju Tjažu. Prespal sem že dvakrat pri njemu doma.

Z babi sva peš prišla k Tjažu. Ko sva prišla me je že čakal in me prijazno sprejel. Poslovil sem se od babi in odšel v hišo. V sobo sem si odložil stvari. Nato sva odšla s Tjažem ven. Pokazal mi je trampolin. Na trampolinu sva se dolgo igrala a hotel mi je pokazati še nekaj. Šla sva v garažo in tam sta bili dve igrači avta. Lahko si se usedel vanju in se peljal. Zabavno se je bilo voziti s tem avtom. A baterija je postajala prazna. Začelo se je mračiti, zato smo postavili šotor. Nato sva še šla s Tjažem na zipline. Postalo nama je dolg čas, zato sva šla pogledat v šotor. V njem sta že bila podloga in vzglavnik. Nato sva odšla na večerjo. Najedla sva se, si umila zobe in odšla v šotor. Tam sva kar hitro zaspala. Naslednji dan je na obisk prišel tudi Žak. Vsi skupaj smo se odpravili kopat v bazen. Hitro je bilo na vrsti kosilo, zato smo se odpravili jest. Po kosilu sva sva s Tjažem Žaku pokazala avta. Tudi ta dan smo se šli vozit z njima. Nato smo se odšli kopat, saj je bilo zunaj zelo vroče. Dolgo smo čofotali v vodi, nato je prišel večer. Pojedli smo večerjo, se umili, tudi zobe. Sli smo v šotor, kjer smo še igrali karte. Potem pa zaspali. Naslednji dan so po naju prišli starši.

Imel sem se zelo lepo. To hočem še kdaj ponoviti.

Klemen Gomzi, 5. a

NEPOZABNO POČITNIŠKO DOŽIVETJE

Predstavil vam bom dogodivščine v Afriki, na Djerbi.

Lani avgusta smo zjutraj odšli na letalo. Najprej smo dobro uro čakali na let. Medtem smo jedli v restavraciji, ki je bila na letališču.

Ko smo prišli na letalo, smo poiskali sedeže in se pripravili na let. V letalu smo med potjo igrali karte. Kasneje smo gledali skozi okno.

Prispeli smo v Tunizijo, na letališče. Poiskali smo svoje kovčke in odšli iz letališča. Tam nas je pričakal avtobus in nas odpeljal v hotel. Najprej smo pojedli večerjo in se odpravili v apartma. Tja nas je popeljal voziček.

Zjutraj smo šli na zajtrk. Tam je bilo veliko vsega, od falaflov do palačink, od hrenovk do jajčk. To je bila prava pojedina. V apartmaju smo se pripravili za kopanje.

Ugotovil sem, da je bila v bazenu slana voda. Tam so bili tudi tobogani. Najraje sem se spustil po belem, saj je bil izredno hiter. Nisem se kopal samo v bazenu, ampak tudi v morju.

V Afriki smo bili na veliko dogodivščinah. Ena izmed njih je bila hoja s kamelo ali pa, ko smo šli z gusarsko ladjo na Flamingov otok. Na otoku sem iskal školjke, našel sem jih veliko.

Po enem tednu sem se vrnil domov. Komaj čakam, kam gremo naslednjič!

Filip Vrbovšek, 5. a



Moj pisani dežnik, Tija Trstenjak, 4. a

Dejavnosti v 5. b

KAČAMEDO

Nekoč je medo spoznal kačo. Kmalu sta postala najboljša prijatelja. En mesec po tem sta se poročila. Deset mesecev za tem sta dobila mladiča. Izvalil se je iz jajca. Ime sta mu dala Kačamedo. Medved ga je šel predstaviti prijateljem. Povedali so mu, naj ga začne učiti loviti. Kačamedo je odrasel. Zelo dobro je znal loviti.

Nekega dne so prišli lovci, ki so ubili očeta medveda. Kačamedo je bil zelo žalosten, ker se je ta čas zelo navezal na očeta.

Po enem letu je umrla še mama kača. Kačamedo se je po materini smrti odselil v druge kraje, kjer je spoznal Kačamedko.

Nekaj let po tem sta dobila mladiče. Tako se je generacija nadaljevala in nadaljevala.

Lora Fridau, 5. b

KROKOPANDA

Bil je lep nedeljski dan v džungli. Pande so bile ob jezeru z bambusom blizu krokodilom. Eno pando je zgrabil krokodil in jo odpeljal v njegov brlog. Leto kasneje je panda uspela ubežati krokodilu. Njegovo nepazljivost je izkoristila na večerji v džungli. Ampak je ubežala breja. Ko je prišla nazaj do jezera k drugim pandam, so jo spodbudile, da je skotila. Vendar je takoj, ko sta mladiča prišla na svet doživela neprijetnost. Ostale pande so jo začele spraševati, če sta to pandi ali krokodila, saj sta zelo grda. Rekla jim je, da sta to njena otroka. Ampak pande so jo takoj prekinile in jo napodile stran. Hodila je in hodila dokler ni prišla do reke z bambusom okoli nje. Podučila ju je vse potrebne stvari. Lepo so se imeli dva meseca. Nekega dne, ko so lovili ribe, pa je njuna mama panda padla v vodo. Otroka sta jo poskušala ujeti, a ni šlo. Padla je čez slap in je nista več nikoli videla.

Potem sta bila zelo žalostna. Ko sta odrasla, sta se začela pariti in pariti. Vsako leto sta imela vedno več mladičev. Živela sta srečno do konca njunega življenja. Kaj pa se je zgodilo z njunimi potomci, pa ni jasno.

Rene Ajlec Čuk, 5.b

POLŽ IN SLON

Nekoč je živel polž, ki je vsak dan občudoval slona. Slon ga je videl in ga vprašal, zakaj ga tako gleda. Odgovoril mu je, da mu je všeč. Vprašal ga je, če bi se poročila. Slon se je strinjal in tako sta se dogovorila za datum. Določila sta datum 9. 3. 2019, ko sta se poročila.

Tri tedne po poroki je slon skotil polžslona. Bil je podoben obema tako slonu kot polžu. Imel je hišico tako kot polž, velik pa je bil kot slon. Bil je počasen kot polž, imel pa je velika ušesa in rilec kot slon.

Ko sta slon in polž prišla k prijateljem, sta zraven pripeljala polžslona. Vsi so se norčevali iz njega ter govorili, naj gre proč. Starša sta se odločila, da se umaknejo na hrib, kjer ni bilo nikogar. Tam so živeli dokler ni polž umrl. Po polževi smrti sta slon in polžslon odšla nazaj dol v dolino. Do takrat so se ostali ohladili in sprejeli njegovo drugačnost. V dolini so se polžsloni pomnožili in danes jih ni težko najti.

Jan Bezjak, 5. b

SLON IN NOJ

Nekoč sta živela slon in noj. Tako rada sta se imela, da sta dobila otroka po imenu Slnoj. Bil je zelo drugačen od vseh ostalih. Nihče ga ni prepoznal. Slon je bil mogočna žival, on pa precej manjši. Niti slučajno ni bil podoben staršem.

Imel je velik kljun in ogromna stopala. Visok je bil 2 m. Nobena okoliška žival ni vedela, kaj ali kdo to je. Vsi so se ga izogibali.

Starši so se odločili, da se zaščitijo in so odšli od tod. Ker starša nista želela, da bi bil njun otrok osamljen, so izbirali dober kraj za družbo. Tako so odpotovali v Maroko. Tam so mirno živeli. Slnoj je bil tam srečen, vse živali so ga sprejele, nihče se mu ni posmehoval.

Starša sta bila presrečna, da je bil njun sin srečen in tako lepo sprejet. Živeli so še 100 let, mogoče njihovi potomci živijo še kje.

Arian Divjak, 5. b

KENGOKROKODIL

Nekoč je v Južni Ameriki živela kengurujka Micka, ki so ji bili vseč takšni krokodili kot je bil krokodil Jože Mlakar. Micka Stankovič in Jože Mlakar sta se kmalu poročila. Na poroko sta povabila vse svoje sorodnike. Maša je trajala 2 uri in pol. Gospod Mlakar, Jožetov ata, je pri maši zaspal, ker tisto noč ni dobro spal. Zmotil je župnika gospoda Bivola in mašo so začeli od začetka.

Ko je bilo maše konec, so šli praznovat v gostilno Kengokrokodil. Tam jim je postregel slon, ki je pomotoma padel na Mickino prababico. Babica padca ni preživela, zato so še isti dan imeli pogreb. Micka in Jože kmalu za tem dobila otroka, ki je bil pol kenguru, pol pa krokodil, a staršema je bil zelo vseč. Zato sta mu dala ime Kengokrokodil.

Jožetu so prijatelji rekli, naj ga nauči loviti plen. Ker pa je bil njegov otrok drugačen od drugih, so se mu smejali. Namesto lusk je imel rjavo kožo in na trebuhu je imel vrečo kot kenguru. A Jože in Micka se nista zmenila za to. Malega Kengokrokodila je Jože naučil loviti plen in še veliko več. Tako je mali odrastel in takoj opazil, da ni ne kenguru ne krokodil, ampak mešanica.

Mali Kengokrokodil je bil star 6 let in moral je v šolo. V družbo ni bil sprejet. Imel pa je prijatelja, ki mu je bil zelo podoben, vendar je bil mešanica kenguruja in papige. Ime mu je bilo Kengopapagaj.

Tako sta se Kengokrokodil in Kengopapagaj naučila brati, pisati in še veliko več. Vsi so živeli srečno Kengokrokodil s Kengopapagajem, Micka in Jože pa drug z drugim.

Iza Škerbec, 5 b

OPICA IN KENGURU

Nekoč je živela kengurujka, ki je valila jajca. Ampak to jajce je bilo popolnoma drugačno od ostalih. Kljub temu je upala, da se bo izvalil res lep otrok.

Živela je v zelo lepi okolici. Izvalil se je mladiček. Prijateljice so prišle k njej, da bi videle njenega otroka, a iz jajca je prišel Apikeng podoben opici in kengurujem. Ena od prijateljic je rekla, da se ta že ne bo igral z njenim otrokom. Tudi druga je rekla:» Mojega ne sme niti pogledati. «Tretja pa je rekla:» Jaz pa ne vem kaj naj rečem, ker še ga nimam.

Tako se je za otroka zavzela še babica in sta poiskali njeno hišo, kamor sta se preselili.. Tam sta spoznali tiste, ki otroka niso obsojali. Tako se je počutila veliko boljše, saj se je Apikeng tam zelo zabaval. Mladiček je rasel in lepo živel, dokler ni dokončno in prevzel njihove hiše.

Kengurujka je sčasoma srečna, ker je ubranila svojega otroka, umrla.

Kaja Ilešič, 5.b

DNEVI DEJAVNOSTI V 5. B

V okviru dnevov dejavnosti ali ur naravoslovja smo veliko ustvarjali.

Gospodinje so nam ob tradicionalnem zajtrku pomagale pri izdelavi pečenih jabolk.

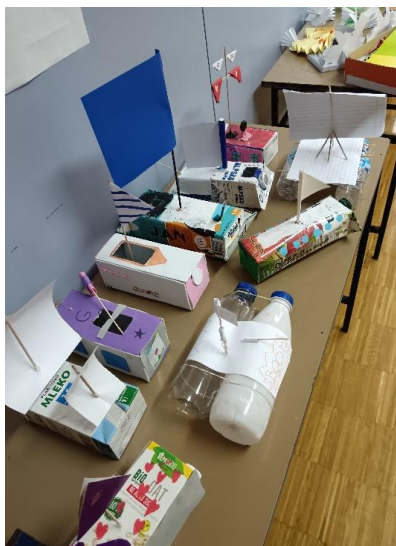


Ob tehniškem dnevu smo šivali okraske.

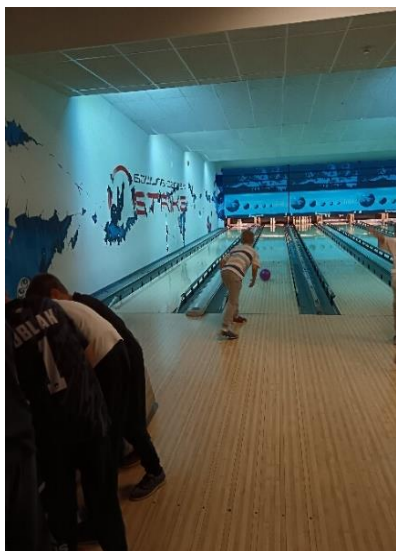


Izdelava vetrnic in plovil

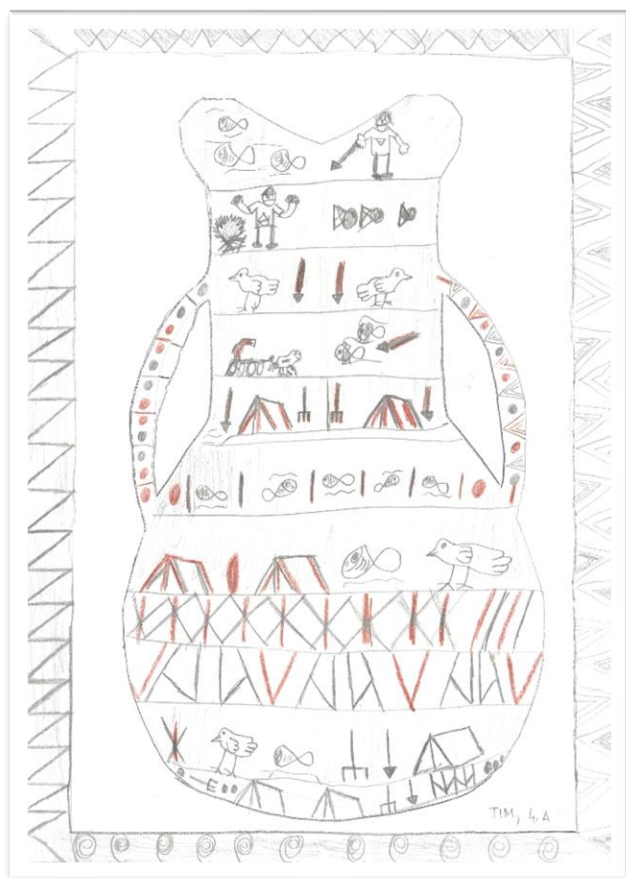
Vse vetrnice so bile funkcionalne, saj jih je veter zagnal. Plovila so zaplula in se niso potopila.



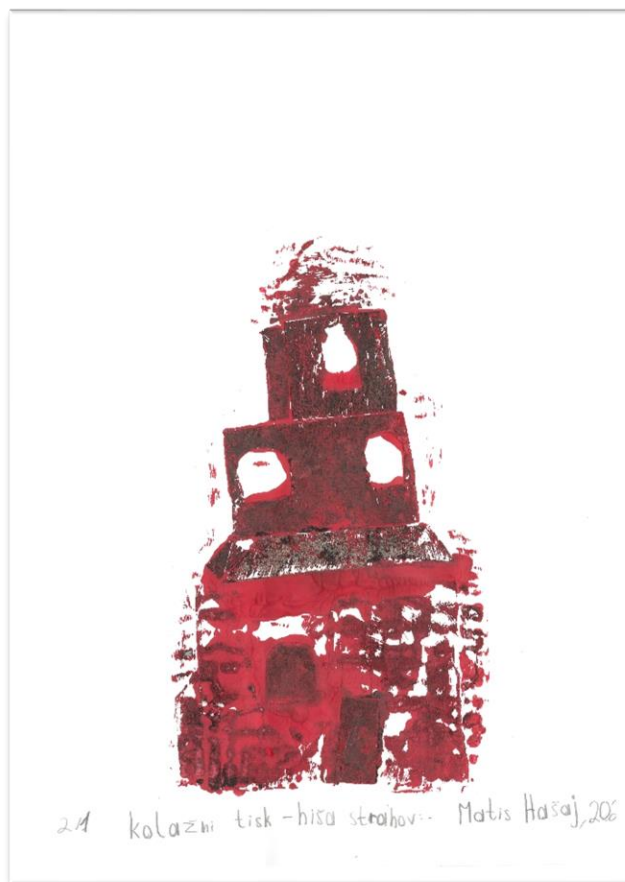
Športni dan – BOWLING



Pripravila učiteljica Marjana Kocuvan



Vrč starodavnih kultur, Tim Horvat, 4. a



Hiša strahov, Kolažni tisk, Matis Hašaj, 4. a

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 22. 1. 2024 smo se zjutraj odpravili na Kope. Tja smo se vozili tri ure. Ko smo zagledali občestno tablo z napisom Kope, smo bili zelo veseli.

Prvi dan smo najprej šli na kosilo. Ob 14. uri pa smo bili že na smučišču. Po vrnitvi v hotel smo vsi tarnali, da nas bolijo noge. Drugi dan smo vstali, odšli na zajtrk in potem hitro na smučišč. Smučali smo tri ure. Popoldan smo poslušali predavanje policaja. Predvsem nas je opozoril na upoštevanje pravil in na varno vožnjo. Zvečer smo se družili in igrali družabne igre. V sredo smo šli na smučišče polni pričakovanj, saj smo nekateri prvič šli na sedežnico. Skoraj vsi smo pri sestopu popadali po tleh. Zvečer smo brali knjigo, računali, nekateri učenci pa so se učili zgodovino.

In že je bil četrtek. Ja, vsi smo nestrpno čakali na »disko«. Vendar smo dopoldan še imeli tekmovanje in vsi smo prevozi tekmovalno progo. Pred odhodom v »Holcerja« smo se zbrali v učilnici. Učiteljice so nam podelile diplome za uspešno smučanje. Potem je sledilo urejanje za ples. Tam smo plesali in se zabavali. Sami smo si kupili brezalkoholne pijače. Cene pa so bile kar »zasoljene«.

Nastopil je petek, za ene veseli dan, saj so komaj čakali, da gredo domov, za druge ne, ker bi še ostali. Dopoldan smo smučali, po kosilu pa odnesli prtljago na avtobus in se odpeljali proti domu.

Vsi govorijo, Kope so »zakon«, res so. Domov smo se vrnili vsi srečni in zdravi.

Za vse nas, predvsem začetnike, je bila to zelo dobra in bogata izkušnja. Sedaj znava smučati in mogoče tudi sami kdaj stopiva na smuči in se poženeva v dolino.

Ajda in Lana iz 6. a razreda



V ponedeljek, 20. 1. 2025, smo se skupaj s prijatelji iz Cerkvenjaka odpeljali na zimsko šolo v naravi na Kope. Že teden dni pred odhodom sem bila zelo vznemirjena in hkrati zaskrbljena, da mi ne bi ušla še ta šola v naravi. Preteklo leto sem zbolela in nisem doživela te posebne izkušnje, ki so jo ostali sošolci, ki so bili v poletni šoli v naravi v Kopru.

Končno je prišel dan, ki sem ga komaj čakala. Nisem vedela, kako naj se počutim, saj je bil to zame prvi daljši odhod od doma brez družine. Skupaj s sošolkami in sošolci smo odšli na avtobus in takrat se je začela dogodivščina.

Na Kopah smo se najprej namestili v sobe. Bile so dovolj prostorne za preživljanje prostega časa, ki pa ga ni bilo veliko. Prvi dan mi je bil

nezanimiv, saj smo na smučišču delali vaje, ki sem jih že dobro poznala. V naslednjih dneh pa je smučanje postajalo vedno bolj zabavno, saj sem se tudi prvič odpravila na sedežnico. Učitelji so bili prijazni. Razumeli so nas in nam pomagali. Tudi naše učiteljice so nas vzpodbujale, poslušale in nam vedno stale ob strani. Hrana v Lukovem domu je bila zelo dobra in vsega je bilo veliko.

Šolo v naravi si bom najbolj zapomnila po tem, da sem lahko smučala po dolgih progah, preživljala čas s prijatelji, plesala v disku ter se zadnji dan kepala s sošolci, saj snega pri nas že dolgo ni bilo.

Veselila sem se prihoda domov, saj je povsod lepo, a doma je najlepše.

Zala Černel, 6. b



MARTIN KRPAN – JUNAK PA TAK



Martin je bil,

v Trojici se rodil.

Angleška sol je bila,

v tistih časih prepovedana.

Lepa lipa stala je,

a Krpan posekal jo je.

A ko zdaj več lipe ni,

cesarica ponori.

Vsi mislijo, da Martin

je bedak,

a zdaj postal,

je pravi junak.

Z Brdavsom se je boril,

zdaj potrdilo za nagrado je dobil.

Lara Lajh, 7. b



Martin Krpan, prvi slovenski literarni junak iz Vrha pri Sveti Trojici. Bil je domoljub in rešil je avstro-ogrski narod. Zapisal se je kot zgodovinska oseba, saj je pokončal Brdavsa, ki je bil strah in trepet Dunaja.

- OPIŠITE SE S TREMI BESEDAMI.

Močan, pogumen in smešen.

- KAJ VAS JE PREPRIČALO, DA STE ŠLI V BOJ Z BRDAVSEM?

Na boj me je povabil sam cesar Janez, saj je vedel, da sem zelo močan in pogumen. V boj pa sem šel, ker sem hotel rešiti Dunaj.

- STE SE VELIKO PRIPRAVLJALI NA BOJ? KAKŠNE KONJE JE IMEL CESAR?

Najprej sem si izbral kobilo, ampak sem ugotovil, da so bile zelo šibke. V orožarni nisem našel primerne orožja, zato sem si ga izdelal sam iz cesaričine lipe. Na koncu sem poslal po svojo lastno kobilo.

- JE BILA CESARICA ZELO JEZNA, KER STE JI POSEKALI LIPO?

Cesarica je bila zelo jezna, saj za nagrado ni pustila, da bi se poročil s cesarjevo hčerko Jerico. Ampak sem vedel, da ne bo dolgo jezna, saj sem jo rešil pred Brdavsom.

- KO STE ZAGLEDALI BRDAVSA, VAS JE BILO KAJ STRAH?

Kljub njegovi veličini in močatosti sem ugotovil, da sem močnejši in spretnejši.

- KAKO STE POKONČALI BRDAVSA?

Brdavs sem pokončal z zvijačo ter s hitrimi gibi, saj sem mu postavil kij pod mečem. Takrat sem ga potegnil s konja in mu odsekal glavo.

- STE BILI PONOSNI NA VAŠO ZMAGO?

Na mojo zmago sem bil zelo ponosen, saj je zbrano ljudstvo vzklikalo od veselja in ponosa.

- STE BILI Z NAGRADO TAKOJ ZADOVOLJNI?

Z nagrado nisem bil takoj zadovoljen, saj me je cesar komaj obdržal ter je dejal, da se bova že sporazumela. Hoteli so me zaposliti, kot dvornega norca, a tega nisem sprejel.

- KAJ STE DOBILI ZA NAGRADO?

Dobil sem pismeno dovoljenje, da lahko tovorim angleško sol, pa še v mošnjičku je nekaj žvenketalo.

- JE BILO LJUDSTVO PONOSNO NA VAŠO ZMAGO?

Ljudstvo je bilo tako ponosno na mojo zmago, da se niso niti mogli utišati, saj sem jih rešil od krvoločnega Brdavsa, ki je strah in trepet Dunaja.

- SI ZASLUŽITE ZMAGO IN SE VAS BO LJUDSTVO SPOMINJALO ZA VEČNE ČASE?

Zmago si pošteno zaslužim, saj sem Brdavsa pokončal z eno potezo. Takratni Dunajčani se me bodo spominjali, kot preprostega iznajdljivega in pogumnega junaka.

- KAJ BI VI SVETOVALI LJUDJEM, KI VAS PODPIRAJO?

Svetoval bi, da naj nikoli ne obupajo.

JUNAK DUNAJA

Martin Krpan je preprost kmet, ki živi na Vrhu pri Sveti Trojici.

Ko je ta junak bil na svoji poti z angleško soljo, je srečal samega cesarja. Ta cesar je videl, da je ta možak Martin Krpan zelo močan, mu je povedal, da je na Dunaju zlobnež po imenu Brdavs. In, da ga nobeden na celem svetu ne more premagati. Cesar je ga odpeljal s svojo kočijo na Dunaj, da ga reši.

- Kako si se počutil, ko si moral ubiti Brdavsa? Te je bilo strah ali ne?

Seveda, da ne! Ta mali Brdavs ne more nič meni.

- Ali se je bilo težko bojevati s samim Brdavsom?

Ne, ni bilo!

- Kaj misliš o svoji nagradi? Ali je dovolj velika?

Nagrada je čisto v redu niti premalo niti preveč.

- Kako si se počutil, ko so te vsi poskusili zapreti, ker si tovoril angleško sol?

Nič! Te male miške ne morejo meni nič.

- Ali še kar tovariš angleško sol?

Ja, saj imam zdaj potrdilo, da lahko.

- Zakaj si si izbral tako orodje, da bi ubil Brdavsa?

Ker je najboljšo za mene.

- Preden ti je cesar povedal kaj se je dogajalo na Dunaju, si vedel za Brdavsa?

Ne, saj živim na Vrhu pri Sveti Trojici, to je daleč od Dunaja.

- Ali te je kogar ali česa strah?

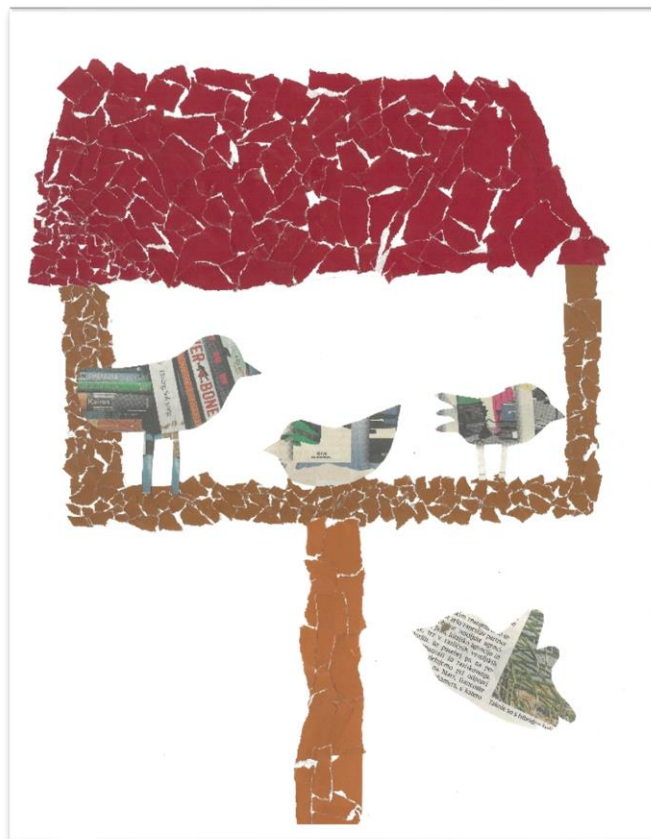
Ne, saj sem neustrašen.

- Ali mogoče veš zakaj je Brdavs napadel Dunaj?

Ne, ne vem. Mogoče zaradi zakladov in cesarstva, ki ga ima cesar?

- In zadnje vprašanje. Zakaj si tovoril angleško sol, ko si tako močan?

Ker se mi ne da delati noč in dan.



Ptički pozimi, Lina Plavec, 4. a

Tin Korenjak, 7. b

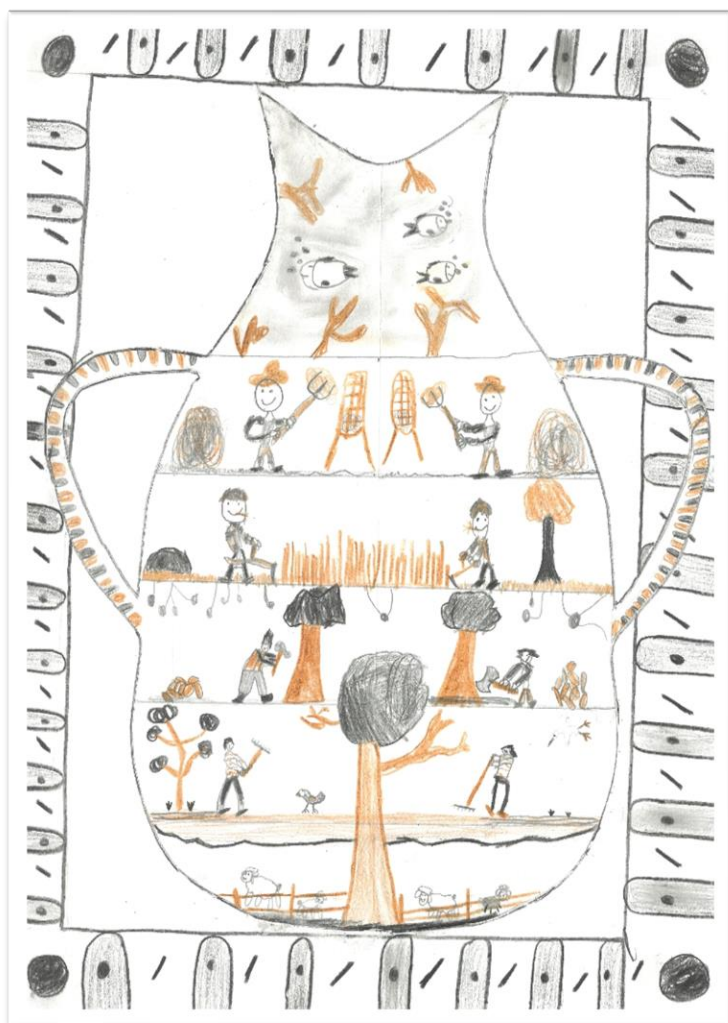
PACHAMAMA

Vizija centra Pachamama je meditacijski in ekološki projekt, v katerem lahko živimo preprosto in lepo življenje v sožitju z naravo. V Pachamami se trudijo živeti na zdrav in naraven način. Ustanoviteljja Pachamama sta Dhiraj in Luz. Dhiraj je praktični raziskovalec skrivnosti življenja, vodi različne tehnike meditacij, ki jih v svojem programu ponuja Pachamama center. Luz je "mama" Pachamame in skrbi za vrtove, kuhanje in umetniške projekte ter je pogosto zaposlena s sušenjem zelišč in izdelovanjem naravnih mil.

V decembru smo obiskali njihovo posestvo z izbirnim predmetom šolsko novinarstvo. V centru Pachamama smo videli in občutili indijsko kulturo in povezanost z naravo. Ter tudi budistično kulturo, s katero se ukvarja njun sin Osho. Ko smo prišli, smo bili sprejeti z domačim zeliščnim čajem, ki smo ga dobili v glinenih posodah. V Pachamami smo videli Zen garden, podzemni vrt, Budo, mozaike, bambusov vrt, savno in še več zanimivih koticov med sprehajanjem po posestvu.

Obisk mi je bil všeč, bila sem tudi zelo fascinirana nad novimi informacijami o teh dveh kulturah. Všeč mi je bilo, kako se te kulturi razlikujeta med seboj, ampak sta še vedno obe povezani in v ospredju je hvaležnost do narave. Všeč mi je njihov način življenja, saj je nekaj posebnega in umirja.

Vanesa Žvajkar, 8. a



Vrč starodavnih kultur, Tilen Zorko, 4. a

Pachamama je nastala pred tridesetimi leti. Ustanovila sta ga Luz in Dhiraj, nastajal je spontano.

Ko smo prišli, nas je sprejel Dhiraj in nam povedal, kako je nastalo posestvo Pachamama. Nato smo šli z Luz v letno kuhinjo in tam pili melisin čaj v glinenih šalčkah. Ker so bile glinene šalčke zelo tople, smo si lahko z njimi greli roke. Potem smo si ogledali posestvo. Videli smo savno, zunanje tuše, vrtove, delavnico in veliko bambusa. Luz nas je nato popeljala v njeno majhno trgovino, kjer smo si lahko kupili njene izdelke. Imela je mila, bučna semena, uhane, labele ... Nato pa smo se počasi odpravili domov.

Pachamama je zame povsem novo doživetje. Bilo je zanimivo, zabavno in sproščeno, čeprav me je zelo zeblo.

Tisa Korenjak, Pia Podgoršek, 9. a

POVODNI MOŽ F. PREŠERNA

Pesem nosi naslov Povodni mož in jo je napisal France Prešeren. Pesem je bila napisana v obdobju romantike. V obdobju romantike so se umetniki posvetili izražanju čustev, ki so vidna in napisana v pesmih.

Povodni mož je pesem, spada v poezijo in je balada. Balada je mračna lirsko-epska pesem, za katero je značilno napeto dogajanje s tragičnim koncem. V baladi nastopa malo oseb, v dogajanje pa posežejo nadnaravne sile, ki so v tej pesmi ponazorjene z zvoki iz narave.

Odlomek je iz sredine pesmi in opisuje ples, ki se dogaja v nedeljo popoldan, na katerem si Urška izbirčno izbira soplesalca. V skrajnem začetku je predstavljen značaj glavne osebe pesmi, in sicer Urške. Urška je lepo, prevzetno dekle, ki zapelje vse moške, na koncu pa se iz njih norčuje. Čaka na najlepšega in najbogatejšega. V tem odlomku je predstavljena Urškina izbirčnost in zapeljivost. Zelo podrobno je predstavljeno, kako Urška zavrača vse plesalce, ki bi hoteli z njo plesati. Urška si izmišlja vedno nove izgovore, samo, da ji ne bi bilo potrebno plesati s nekom, ki ji ne ugaja. Ko se Urška končno odloči, da bo malce zaplesala, si skrbno izbira soplesalca, glede na njegov videz. Končno zagleda čednega gospoda, ki ga zapeljuje s pogledi in nasmeški.

Urško na koncu doleti strašna usoda. Čedni soplesalec jo s hitrim, divjim plesom popelje v svet večne nevihte in neskončnih voda ter tako zapečati njeno usodo, ki si jo je povzročila sama zaradi njene lahko miselnosti in prevzetnosti.

Urška je bila vedno izbirčna, ona je možake imela za norca, oni pa bi njo morali spoštovati. To se pa mi ne zdi prav, saj za dobre in zdrave medosebne odnose moramo spoštovati vsi med seboj.

V našem okolju, predvsem v šoli in doma se vsi dobro razumemo, čeprav včasih pride do nesporazumov, se med seboj poslušamo in skušamo razumeti. Med nami pa se znajdejo tudi takšni ljudje, ki jim za spoštovanje ni niti malo mar in počnejo vse kar se jim zazdi. Ampak tudi takšni ljudje morajo biti na svetu, saj smo si ljudje konec koncev različni.

Kakor se ljudje primerjamo v življenju, tako tudi pesnik v pesmi primerja Urško z vsemi lepimi, kot pa tudi košatimi stvarmi. Takemu pesniškemu sredstvu rečemo primera ali komparacija. Torej, ko pesnik primerja dve stvari, tako kot v tej pesmi pesnik primerja Urško z najsvetlejšo zvezdo na nebu. Ker pa imata tudi nebo in narava različne zvoke, kateri še polepšajo zvok življenja, se tudi pesnik odloči uporabiti in uprizoriti prelepe zvoke narave. Temu pesniškemu sredstvu pa pravimo podobnoglasje. Kjer pesnik v pesmi oponaša zvoke narave. Kot primer v tej pesmi so uprizorjeni zvoki strašne nevihte.

Prešernova balada Povodni mož je dobila navdih in glavno sporočilo po knjigi Slava Vojvodine Krajske in v čednem dekletu Zaliki Dolenc. V knjigi Slava vojvodine Kranjske je predstavljena glavna oseba Uršika Šefer, ki je tako kot Uršika iz Prešernove balade, bila lepo, prevzetno in izbirčno dekle. Zalika Dolenc pa je bila ena Prešernovih simpatij, ki ga je zavrnila in ga tako še bolj navdušila, da je napisal balado.

Pesem je polna napetega dogajanja, Urškin značaj je zelo zanimiv in primerljiv s sodobnimi dekleti.

Pesem mi je všeč in se jo ravno učim na pamet.

Alja Hanžel, 8. b

LJUBEZEN JE VSEPOVSOD



Rdeča nit letošnje proslave je bila LJUBEZEN. Ljubezen se kaže na mnogotere načine; ljubezen do domovine, ljubezen med moškim in žensko, ljubezen do otroka.

Recitali in deklamirali smo pesmi slovenskih avtorjev, spregovorila sta pesem in ples. Osmošolci so se lotili Shakespearovih verzov iz tragedije Romeo in Julija, si dvorili tako kot v času dedkov in babic ter se dotaknili ljubezenskih izjav na moderen način po vzoru nesmrtni ljubezni iz časa starih časov.

Letošnje leto je MALO PREŠERNOVO NAGRADO prejela devetošolka Tjaša Hanžel. Tjaša nastopa na prireditvah, ki jih organizirata šola in lokalna skupnost, večkrat je vodila šolske prireditve, osvojila je bronasta Cankarjeva priznanja, ima čut za lepo slovensko besedo. Bere knjige, vsako leto osvoji bralno značko in že vrsto let uspešno opravlja vlogo šolske novinarke pri interesni dejavnosti šolski radio. Piše tudi prispevke za šolski časopis Koraki, deveto leto poje v pevskem zboru, je likovno ustvarjalna, spoštljiva, odgovorna učenka ter dosega odlični učni uspeh.

Zbrane je v slavnostnem nagovoru nagovorila gospa Marija Šauperl, ki ji je kultura in umetnost posebej blizu.

Kultura je tista, ki raste iz srca.

Učiteljica Jožica Vršič Novoselnik

INTERVJU Z GOSPODOM ŽUPNIKOM PRI SVETEM ANDRAŽU

Intervjuvala sem domačega župnika Mirka Kraševca. Rada sodelujem pri mašah, saj sem ministrantka. Gospod župnik je zanimiv sogovornik.

1. Kje in kdaj ste se rodili?

Rodil sem se 18. julija 1947 v Sodni vasi pri Podčetrtku.

2. S kom ste odraščali?

Odraščal sem s starši, dvema sestrama ter osmimi brati, bili smo velika družina, zelo povezani smo bili.

3. Kje in kako je potekalo Vaše šolanje?

V osnovno šolo sem šel v Podčetrtek, kasneje v gimnazijo v Maribor ter po končani gimnaziji na Teološko fakulteto v Ljubljano.

4. Kdaj se je rodila želja postat duhovnik?

Ni bilo nobenega specifičnega dogodka. Že od malih nog sem zelo povezan z vero, cerkvijo.

Tudi jaz bil nekoč ministrant.

5. Kako so vaši starši, sorodniki, prijatelji reagirali na vašo odločitev postati duhovnik?

Positivno, starši so zelo cenili duhovniški poklic, zato so bili vesili mojega zanimanja za duhovniški poklic.

6. Kako Vam je všeč tu pri nas v Svetem Andražu?

Zelo lepo. Ljudje so prijazni, srčni ter odkriti. Vedno rečem:
» Ko pridem v Sveti Andraž, pridem v raj«.

7. Kaj pa delata, kadar niste duhovnik, ne mašujete?

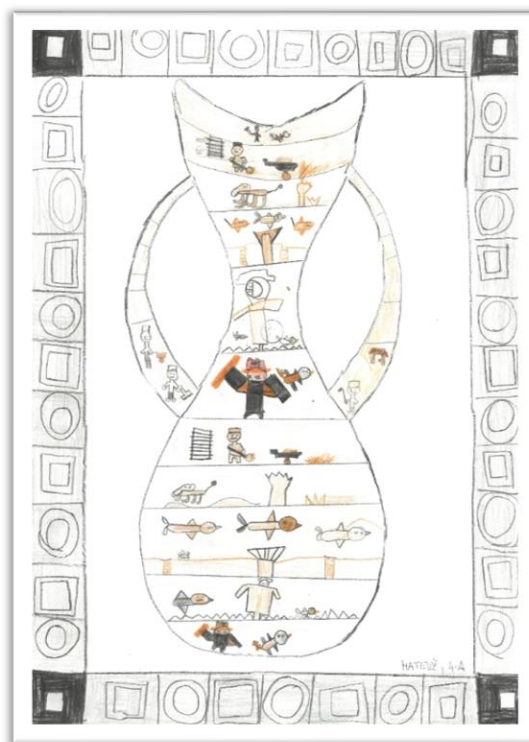
V zadnjih letih se ukvarjam z mini sadjarstvom, imam nekaj trsov ter sadnih dreves, katere sam cepim ter negujem, to mi je v veliko zadovoljstvo.

8. Imate radi delo z mladimi?

Delo z otroki imam zelo rad, vendar sem že starejši in to prepuščam katehetinji, ker mislim da se ona lažje poglobi v delo z mladino.

9. Kaj si želite za prihodnost?

Da bi župnija napredovala, družine bile zadovoljne in srečne, da bi vsi skupaj duhovno ter vsestransko napredovali. Da bi bili srečni in bi v nas tlelo upanje ter ljubezen.



Vrč starodavnih kultur, Matevž Košnik, 4. a

Pia Podgoršek, 9. a

OD UČITELJA DO ŽUPANA

Vodenje občine je odgovorna naloga, ki zahteva vizijo, predanost in sposobnost. Zato sva se odločili, da bova intervjuvali župana naše občine gospoda Marjana Žmavca. Spraševali sva go o njegovem poklicu, otroštvu in njegovem življenju, ko je še bil učitelj naše šole.

Kje ste preživljali svoja otroška leta?

Doma v Cerkvenjaku, v Cogetincih, tam sem bil rojen.

Katere so bile vaše najljubše igre v otroštvu?

Jih je bilo kar nekaj, smo se skrivali, igrali kavbojce in indijance, igre z žogo, pasli živino.

Kateri so bili vaši najljubši šolski predmeti?

Ja, najslabšega skoraj ni bilo, ampak mogoče sem imel najraje družboslovne predmete, zgodovino, geografijo in seveda športno vzgojo.

Katero poklicno pot ste hoteli izbrati, ko ste bili otrok?

Imel sem več želja, zanimala me je arheologija, gradbeništvo, ampak sem nazadnje pristal v pedagoškem poklicu.

Za kateri študij ste se odločili in zakaj?

Najprej sem končal našo osnovno šolo, z odličnim uspehom, ker so takrat sprejemali samo odličnjake. Saj še vloge selekcije niso imela nacionalna preverjanja znanj. Po pedagoški gimnaziji sem se v Mariboru vpisal na Pedagoško akademijo, smer geografija in družbeno moralna vzgoja, pozneje pa sem študiral še sociologijo in geografijo.

Je bilo v vaših časih težko dobiti službo?

Ja, v pedagoškem poklicu ni bilo služb na pretek. Imel sem srečo, da se je takrat na naši šoli izpraznilo mesto, katero sem potem jaz lahko zasedel. Je bilo kar težko dobiti službo, ker je bilo učiteljev dovolj, da bi dobil službo v domačem kraju, si moral imeti malo sreče. Nekako mi je uspelo dobiti službo doma v Cerkvenjaku še preden sem odšel služiti vojaški rok. Po tem pa sem se lahko vrnil nazaj na domačo šolo in sem učil od leta 1981 do leta 2010, to pomeni slabih 30 let. Učil sem geografijo, zgodovino in družbeno moralno vzgojo ter včasih spoznavanje družbe v petem razredu, kar je bila prej še osemletka.

Najljubši spomini na vaš poklic?

Imam same lepe spomine na mojo prejšnjo službo. Dela, ki ga imaš rad seveda ni težko opravljati. Bil sem vesel, da sem lahko učil v domačem okolju. Tudi učenci so bili v redu, vedoželjni in kar ubogljivi. Pa dobro smo se razumeli. Seveda pa je treba upoštevati, kar je bilo zapisano v učnem načrtu. Izvajali smo različne aktivnosti, geografska tekmovanja, regijska srečanja, terensko delo pri geografiji, orientacijske pohode. Bilo je kar zanimivo, rad sem opravljal to delo. Večina imam samo lepe spomine. Zelo sem ponosen na svoje sodelavce, učitelje.

Že veliko let ste župan občine Cerkvenjak, zanima nas kaj delate v prostem času, ko niste župan?

Zdaj sem župan res že 16. leto, počasi se bom moral tudi jaz upokojiti. To je bil zame velik izziv. Nisem si nikoli mislim, da bom postal župan, iz tega pa je nastalo naključje, iz tega naključja je pa nastala realnost in seveda mislim, da je v življenju mnogo takih naključij. Trudil sem se pri vsaki službi, ki sem jo imel. Imel sem odgovornost, če so mi ljudje zaupali, potem moraš zaupanje tudi vrniti. Če vložiš sebe v delo, te izpolni. Saj se vidi, da smo naredili velik stvari, mogoče bi lahko kakšno več, ampak vedno so finančne omejitve, ni vse samo od dobre volje odvisno. Ampak sem vseeno ponosen na to, kar smo naredili v naši občini. Mislim, da tudi naši občani zadovoljni. Nismo vsem všeč, ampak se trudimo po svojih najboljših močeh.



Moj pisani dežnik, Matis Hašaj, 4. a

Kaj bi sporočili mladim bralcem korakov?

Naj se učijo, da bodo pri svojem delu samozavestni in odločni, naj jih tista pot, ki si jo izberejo veseli, naj bo taka, ki bo zapolnjevala njihovo osebnost in jaz mislim, da jim uspeh ne more izostati. Predpogoj pa je, da smo danes taka družba, da samo znanje šteje za pridnost. Danes je vsepovsod prisotna tehnologija in ji je treba slediti.. Skoraj ga ni poklica, kjer tega ne bi bilo. Je pa seveda pomembno delati tisto, kar vas bo veselilo. Življenje je danes tako, da ti služba vzame kar precej časa. In je prav, da delaš tisto, kar ti je v veselje in uspeh ne more izostati.

Tamara Blažič in Vanesa Žvajkar, 8. b

INTERVJU Z BABICO VIDO TOŠ O PRAZNOVANJIH

Tisa: Kako ste z družino praznovali božič, ko si bila majhna?

Babica: Oče je iz gozda prinesel smrečico, ki smo jo na božični večer postavili v kot v kuhinjo. Bila je majhna smrečica, kake pol metra visoka in postavljena na višini, na kakšni polici recimo. Na vsaki strani je bila podoba Jezusa in Marije. Na smrečico smo obešali kekse, ki jih je spekla moja mama; skozi kekse smo prej napeljali vrstico. Tudi orehe smo obesili, če smo imeli kaj srebrnega ali zlatega papirja in smo jih v ta papir ovili. Kosilo na božič se je razlikovalo od navadnega; bilo je malo boljše. Mama je skuhala spekla domače meso in spekla domačo orehovo potico, saj smo imeli veliko orehov.

Tisa: Ste dobili na božič darila?

Babica: Ne, darila smo dobili pa samo na Miklavževu.

Tisa: Kaj pa?

Babica: Mama je spekla medenjake v obliki parkljev. Na ta dan so nas tudi strašili. Rožljali so z verigami in morala sem moliti, ampak parkelj se ni nikoli prikazal.

Tisa: Kako pa ste praznovali novo leto?

Babica: Novega leta nismo praznovali. Smo pa hodili okoli za tepežnico, to je 28. decembra. S šibo smo rahlo udarjali po zadnji plati vse, ko smo jih obiskali. Ampak nismo govorili "friški bojte, zdravi bojte", pač pa samo "šip, šap, šip, šap".

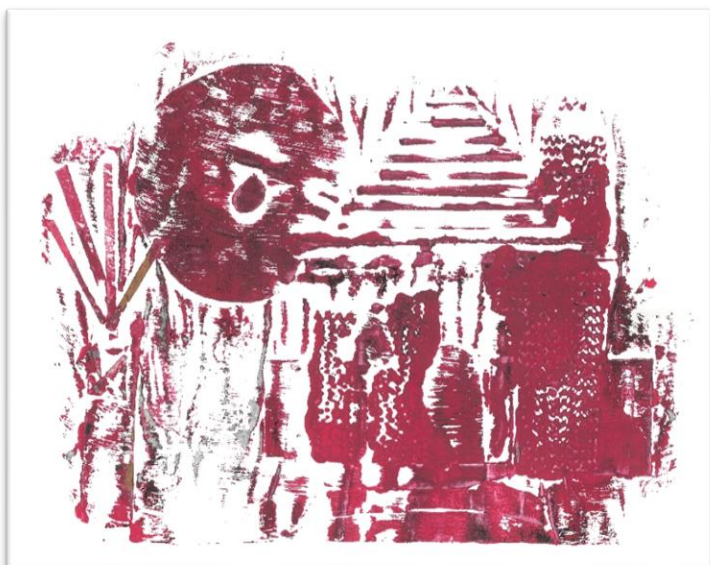
Tisa: "Friški bojte, zdravi bojte" se govori tudi za pust. Ste, ko si bila mala, praznovali pust?

Babica: Ja seveda. Takrat sem se jaz oblekla v stare očetove hlače in postala stari ded. Vedno smo pekli tudi krofe, vendar iz črne moke ter jih polnili s slivovo marmelado, ki smo jo skuhali sami. Krofov pa nismo jedli le doma, dobili smo jih tudi, ko smo hodili našemljeni okoli; včasih pa celo kakšen dinar.

Tisa: Ste dobili kakšne sladkarije, recimo čokolado?

Babica: Ne, čokolade pa nismo poznali. Vem, da si jo lahko po osvoboditvi "kupil" z živilskimi kartami. A mama je rajši vzela sladkor, ne čokolade.

Tisa: Kako pa zdaj praznuješ te praznike, ko si v domu za starejše?



Hiša strahov, kolažni tisk, Rene Mlinarič, 4. a

Babica: Za božič smo šli spat, nismo imeli nič posebnega. Za novo leto pa si sami organiziramo silvestrsko večerjo. Vsak nekaj prinese; jaz na primer bom dala vino.

Tisa: Kaj pa za pust?

Babica: Za pust imamo organiziran ples maškar, delavke in delavci v domu pa nam pomagajo, da se našemimo in naličimo. Pa tudi krofe pečemo.

Tisa: Vidim, da ste v tvoji mladosti zelo na drug način praznovali kot mi v današnjem času. Hvala za tvoj čas in vse odgovore.

Tisa Korenjak, 9. a

Izmenjevalnica oblačil na POŠ Vitomarci



Šolska izmenjevalnica oblačil je na POŠ Vitomarci nastala že pred leti, kot projekt Eko šole "Ne zavrzi oblek, ohrani planet!" in bila pri otrocih ter starših dobro sprejeta.

Obravnavamo odgovorno ravnanje z rabljenimi in odsluženi oblačili po načelih: **zmanjšaj – ponovno uporabi – recikliraj.**

Tri dejstva o modni industriji:

Je drugi največji onesnaževalec okolja (tako za naftno industrijo). Je ena izmed industrij z najvišjo stopnjo suženjske delovne sile. Ker je na voljo vedno več novih oblačil, jih potrošniki nenehno kupujemo in zato vedno več oblačil tudi zavržemo ter tako ustvarimo ogromno tekstilnih odpadkov.



Se zavedate tega?

Mi se, zato smo naredili prvi korak k zmanjševanju odpadkov in ravno zato že nekaj let zapored pripravljamo izmenjevalnico oblačil, obutve in igrač.

Učenci na ta dan oblačil niso kupili, ampak zamenjali.

Mateja Štancer, koordinatorica Eko šole na POŠ Vitomarci

Šolski otroški parlament 2024 – 2025

Letošnja tema otroškega parlamenta je Šolski sistem in jo bomo raziskovali tudi v prihodnjem šolskem letu.

Učenci – parlamentarci smo se tedensko srečevali od meseca novembra naprej. Na srečanjih smo odpirali različne teme v zvezi s šolskim sistemom: kaj nas moti, kaj nam je všeč, spoznali smo slovenski šolski sistem, šolski sistem v sosednji Avstriji... Ob vsem tem smo odkrili tudi to, da imamo v naši državi kar nekaj zasebnih šol in vrtcev. Tako smo se lotili natančnejšega raziskovanja tega področja, saj nas je zanimalo, v čem se zasebne šole razlikujejo od javnih šol.



Na srečanjih smo tudi ugotovili, da se je učna motivacija učencev znižala oz. je ta bolj zunanja kot pa notranja. Učence za učenje namreč motivirajo nagrade in drugi dejavniki, ki pa ne izvirajo iz njihove radovednosti in želje po novem znanju. Ugotovili smo, da bi lahko notranjo motivacijo učencev okrepili s pomočjo primernih zunanjih nagrad.



Poleg tega pa smo se pogovarjali tudi o pomembnosti družabnih kotičkov oz. prostora v šoli in ob šolskem igrišču. Le ta namreč pomembno vpliva na počutje učencev v šoli.

Ob vsem tem pa smo se dotaknili tudi izobraževanja drugod po svetu, predvsem glede na zahodni svet manj razvite države. Pri tem smo ugotovili, da se nekateri otroci se v Afriki sploh ne izobražujejo. Še posebej dekleta, saj morajo opravljati gospodinjska dela ali skrbeti za družino. Na primer na podežlju so šole pogosto oddaljene, zato morajo otroci prehoditi dolge razdalje, da pridejo do njih. V šolo, tudi ne morejo hodit, ker so šolske uniforme in potrebščine predrage. Ponekod tudi ni dovolj učbenikov, šolskih potrebščin in učiteljev. V nekaterih šolah pa ni elektrike, vode ali stranišč. Ponekod imajo otroci pouk izmenično – ena skupina zjutraj, druga popoldne, ker je premalo učiteljev ali prostora. Malica, pa ni vedno zagotovljena. Srednja šola je dostopna manj otrokom, saj je pogosto potrebno plačati šolnino, uniforme in knjige. Na koncu osnovne in srednje šole učenci opravljajo nacionalne izpite, ki so zelo zahtevni. Ti izpiti določajo, ali lahko nadaljujejo šolanje. Če si seveda učenci lahko privoščijo lahko nadaljujejo študij na univerzah ali poklicnih šolah. Poučevanje pogosto poteka v kolonialnih jezikih, kot so angleščina, francoščina ali portugalščina, kar je za številne otroke, ki govorijo domače jezike, izziv.



Šolanje v Indiji je podobno kot v Afriki, vendar se na nekaterih področjih razlikuje. Tudi tehnologija je bolj razvita, saj na nekaterih območjih uporabljajo e-učenje in spletne platforme. V Indiji je za razliko kot v Afriki, izobraževanje pogosto zelo cenjeno, saj je povezano s pridobitvijo dobrega dela. Starši pogosto vlagajo v izobrazbo otrok, tudi če so sami revni.

V Braziliji vlada zagotavlja brezplačne obroke v javnih šolah, da spodbuja revne otroke k rednemu obiskovanju pouka.

Po našem mnenju se naši učenci premalo zavedajo, kakšna prednost je, če je izobraževanje tako dostopno, kot je to v naši državi. Poleg tega je v naših šolah zelo dobro poskrbljeno tudi za ustrezno prehrano vseh učencev.

Ob vsem tem pa ne smemo pozabiti, da moramo učenci naše šole spoštovati, ne pa uničevati.

Zasedanje šolskega otroškega parlamenta je potekalo v torek, 4. 2. 2025. Na medobčinski otroški parlament v Lenartu, ki bo 28. 2. 2025, pa so se uvrstili naslednji učenci: Nikita Radovič 7.a, Žiga Firbas 8.a in Tisa Korenjak 9.a.

Tisa Korenjak in Mia Kump Toš iz 9.a razreda

Skrito – foto uganka

Pri izbirnem predmetu Multimedija so se učenci naučili, kako napraviti iz običajne fotografije sliko, ki meri v dolžino le nekaj deset slikovnih pik (pikslov). Uporabljali smo program Photo Filtre, ki je precej enostaven za uporabo, saj je v slovenščini, na voljo pa ima mnogo funkcij za preoblikovanje fotografij.

Spodnja fotografija predstavlja nekaj, kar so učenci na matični šoli verjetno že videli. Če ugotovite, kaj je na sliki (dolžina 40 px), lahko s pomočjo QR kode pošljete odgovor do 10. marca. Imena prvih petih, ki bodo poslali pravilne odgovore, bomo nato objavili na šolski televiziji ter objavili originalno fotografijo.



Učitelj Slavko Toplak



